

บทที่ 4

ผลการทดลอง

ค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งใน

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 1) ของค่าอุณหภูมิสะสม (Growing Degree Day: GDD) ที่ข้าวใช้เพื่อการพัฒนาการหนึ่งใน (Phylochron Interval) พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับพันธุ์ โดย พันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 15 มีแนวโน้มของค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งในเพิ่มขึ้นเมื่อวันปลูกล่าອอกไปซึ่งวันปลูกที่ 1 กันยายน ของข้าวทั้งสามพันธุ์ มีค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งในสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 10.80 องศาเซลเซียส ในขณะที่พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 17 พบว่ามีค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งในสูงสุดในวันที่ 1 กรกฎาคม และ 1 กันยายน โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 ที่ปลูกในวันที่ 1 กันยายน และข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ที่ปลูกในวันที่ 1 กรกฎาคม และ 1 กันยายน มีค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งในไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 12.18 องศาเซลเซียส (ตารางที่ 2) ส่วนอัตราปั้ยในโตรเจนไม่ส่งผลต่อของค่าอุณหภูมิสะสมที่ข้าวใช้เพื่อการพัฒนาการหนึ่งใน

จัดทำโดย ภาควิชาชีวเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ ค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งในของข้าว

แหล่งความแปรปรวน	ค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งใน
วันปลูก (A)	ns
พันธุ์ (B)	ns
(A×B)	*
อัตราปุ๋ยในไตรเจน (C)	ns
A x C	ns
B x C	ns
A x B x C	ns
CV % (A)	23.23
CV % (B)	20.52
CV % (Ax B)	20.36
CV % (Ax BxC)	26.02

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

ตารางที่ 2 ค่าอุณหภูมิสะสมเพื่อการพัฒนาการหนึ่งใน (องศาเซลเซียส) ของข้าวเหนียวก้าวที่วันปลูกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	8.95	7.46	9.92
สะเมิง 3	6.56	7.69	11.16
PGMHS 6	6.98	9.75	10.47
PGMHS15	6.26	8.68	10.79
PGMHS 17	13.29	8.4	13.14

LSD_(0.05) = 4.23

ระยะพัฒนาการของข้าว

ผลจากการศึกษาด้านพัฒนาการของข้าวที่สัมพันธ์กับอุณหภูมิสะสมตั้งแต่ระยะต้นกล้าจนถึงระยะสุดแก่ทางสรีระของข้าวทุกพันธุ์ มีค่าอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยลดลงตามวันปลูกที่ล่าช้าออกໄไป โดยวันปลูกที่ 1 กรกฏาคม มีค่าอุณหภูมิสะสมที่ใช้ในระยะพัฒนาการจากระยะต้นกล้าจนถึงระยะสุดแก่ทางสรีระเฉลี่ยเท่ากับ 2,371 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่ากับ 126 วันหลังปลูก ส่วนวันปลูกที่ 1 สิงหาคม และ 1 กันยายน มีค่าอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยเท่ากับ 1,991 และ 1,815 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 107 และ 103 วันหลังปลูก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาข้าวแต่ละพันธุ์ ในวันปลูกที่ 1 กรกฏาคม (ตารางที่ 3) พบร่วมกันและระหว่างเริ่มแตกกอของข้าวทุกพันธุ์ต้องการอุณหภูมิสะสมอยู่ในช่วงใกล้เคียงกันเฉลี่ยเท่ากับ 269 และ 404 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่ากับ 15 และ 22 วัน หลังปลูก ตามลำดับ ส่วนในช่วงระยะกำเนิดช่อดอก พบร่วมกับพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ 1,364 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่า 72 วันหลังปลูก และข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุด เฉลี่ยเท่ากับ 1,213 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 64 วันหลังปลูก เช่นเดียวกันในช่วงระยะตั้งท้อง ข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ องศาเซลเซียส 1,706 ซึ่งเทียบเท่า 90 วันหลังปลูก และข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุดเฉลี่ยเท่ากับ 1,327 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 70 วันหลังปลูก ส่วนในช่วงระยะออกรวง ข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ 1,987 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่า 105 วันหลังปลูก และข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุดเฉลี่ยเท่ากับ 1,631 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 86 วันหลังปลูก

ส่วนระยะพัฒนาการของข้าวที่ปลูกในวันที่ 1 สิงหาคม (ตารางที่ 4) พบร่วมกันและระหว่างเริ่มแตกกอของข้าวทุกพันธุ์ต้องการอุณหภูมิสะสมอยู่ในช่วงใกล้เคียงกันเฉลี่ยเท่ากับ 279 และ 460 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 14 และ 24 วันหลังปลูก ตามลำดับ ส่วนในช่วงระยะกำเนิดช่อดอก พบร่วมกับพันธุ์ สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ 987 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่ากับ 52 วันหลังปลูก และพบร่วมกับข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุด เฉลี่ยเท่ากับ 913 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 48 วัน

หลังปลูก เช่นเดียวกับในช่วงระยะตั้งท้อง โดยข้าวพันธุ์ สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ 1,307 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่ากับ 69 วัน หลังปลูก และพบว่าข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุด เฉลี่ยเท่ากับ 1,213 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 64 วันหลังปลูก ส่วนในช่วงระยะอกรวง พบว่าข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ต้องการอุณหภูมิสะสมมากที่สุดเท่ากับ 1,533 องศาเซลเซียส ซึ่งเทียบเท่ากับ 81 วัน หลังปลูก และพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ต้องการอุณหภูมิสะสมน้อยสุด เฉลี่ยเท่ากับ 1,402 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 74 วันหลังปลูก

สำหรับระยะพัฒนาการของข้าวที่ปลูกในวันที่ 1 กันยายนนี้ (ตารางที่ 5) พบว่าข้าวทุกพันธุ์ในแต่ละระยะพัฒนาการตั้งแต่ระยะต้นกล้าจนถึงระยะสุกแก่ทางสรีระต้องการอุณหภูมิสะสมใกล้เคียงกัน โดยระยะต้นกล้าข้าวต้องการอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยเท่ากับ 279 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 15 วันหลังปลูก ส่วนในระยะเริ่มแตกกอข้าวต้องการอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยเท่ากับ 460 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 24 วันหลังปลูก และในระยะกำเนิดช่อดอก พบว่าข้าวต้องอุณหภูมิเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 722 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 38 วันหลังปลูก ส่วนในระยะตั้งท้อง ระยะอกรวง และระยะสุกแก่ทางสรีระข้าวต้องการอุณหภูมิสะสมเฉลี่ยเท่ากับ 1,002, 1,225 และ 1,816 องศาเซลเซียส เทียบเท่ากับ 54, 67 และ 103 วันหลังปลูก ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิต่างๆ (GDD) (องศาเซลเซียส) และจำนวนวันสำหรับการพัฒนาในระยะต่างๆของพืชทั่วไปในประเทศไทย 1 ก粒ก้าน

พืช	MHS1			ตัวอย่าง 3			PGMHS 6			PGMHS 15			PGMHS 17		
	รัฐประทุมนา	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)	จำนวนวัน	GDD (°C)
	หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก		หลังปลูก
ผักกาด	14	257.09	15	276.29	14	257.09	15	276.29	15	276.29	15	276.29	15	276.29	
บร็อคโพร์	20	373.07	22	411.85	20	373.07	22	411.85	24	411.85	24	411.85	24	451.02	
กำนิดข้อมอก	64	1212.92	68	1288.75	64	1212.92	68	1288.75	72	1288.75	72	1288.75	72	1364.39	
ฟ้าทอง	70	1326.57	84	1592.35	70	1326.57	85	1611.35	90	1611.35	90	1611.35	90	1706.12	
พะวง	86	1630.75	97	1835.95	87	1649.95	98	1854.96	105	1854.96	105	1854.96	105	1987.62	
ศีกเก่ทางสีรีะ	122	2300.68	127	2389.64	122	2300.68	127	2389.64	132	2389.64	132	2389.64	132	2473.52	

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิต่างๆ (GDD) (องศาเซลเซียส) และจำนวนวันสำหรับการพัฒนาในระยะต่างๆ ของข้าวที่วัฒนาปลูก 1 สายพันธุ์

พันธุ์	MHS1	ระยะ 3	PGMHS 6	PGMHS 15	PGMHS 17	
ระยะพัฒนา	จำนวนวัน GDD(°C)	จำนวนวัน GDD (°C)	จำนวนวัน GDD (°C)	จำนวนวัน GDD (°C)	จำนวนวัน GDD (°C)	
หลังปีกุก	หลังปีกุก	หลังปีกุก	หลังปีกุก	หลังปีกุก	หลังปีกุก	
ช้างเผือก	13	250.04	14	269.24	13	250.04
ร่องแมลงกอก	23	436.19	24	454.62	23	436.19
กำนิดช้อดอก	48	913.23	52	987.46	48	913.23
ตูงห้อม	64	1212.63	69	1307.09	64	1212.63
มหาสง	74	1401.93	77	1457.79	74	1401.93
ศักดาท่าสีรัง	103	1922.97	109	2029.34	103	1922.97

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิตระกີ (GDD) (องศาเซลเซียส) และจำนวนวันร้อนสำหรับการพัฒนาในระยะต่างๆ ของข้าวที่วันปลูก 1 กันยายน

พื้นที่	MHS1	ตะบลัง 3			PGMHS 6			PGMHS 15			PGMHS 17		
		จำนวนวัน GDD (°C)											
	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก	หลังปลูก
เชียงใหม่	14	266.87	15	286.45	14	266.87	15	286.45	15	286.45	15	286.45	
เชียงราย	23	436.45	25	475.04	23	436.45	25	475.04	25	475.04	25	475.04	
กำแพงเพชร	37	699.06	39	737.07	37	699.06	39	737.07	39	737.07	39	737.07	
ตาก	53	1000.28	55	1037.26	53	1000.28	55	1037.26	55	1037.26	55	1037.26	
แม่ฮ่องสอน	65	1214.74	66	1231.57	65	1214.74	66	1231.57	66	1231.57	66	1231.57	
สุโขทัย	102	1797.80	104	1826.79	102	1797.80	104	1826.79	104	1826.79	104	1826.79	

ข้อมูลการเจริญเติบโต

จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวม (ต้นและใบ) สูงสุด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) พบว่า จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวม (ต้นและใบ) สูงสุด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทาง สถิติ ระหว่างวันปลูก โดยวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม ข้าวใช้ จำนวนวันในการสะสมน้ำหนักแห้งรวม สูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 105 วัน ซึ่งใช้จำนวนวันมากกว่าการปลูกในวันที่ 1 สิงหาคม และ 1 กันยายน โดย ทั้งสองวันปลูกนี้ข้าวใช้ จำนวนวันในการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 85 วัน (ภาพที่ 3) และยังพบว่าอัตราปุ๋ยในโตรเจนส่งผลต่อจำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด โดยที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 และ 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวใช้จำนวนวัน สะสมน้ำหนักแห้ง รวมสูงสุด ไม่แตกต่างกัน เฉลี่ยเท่ากับ 93 วัน ส่วนที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อ ไร่ ข้าวใช้จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 90 วัน (ภาพที่ 4) ส่วนพันธุ์ข้าวไม่มี ผลต่อการใช้จำนวนวันเพื่อการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด

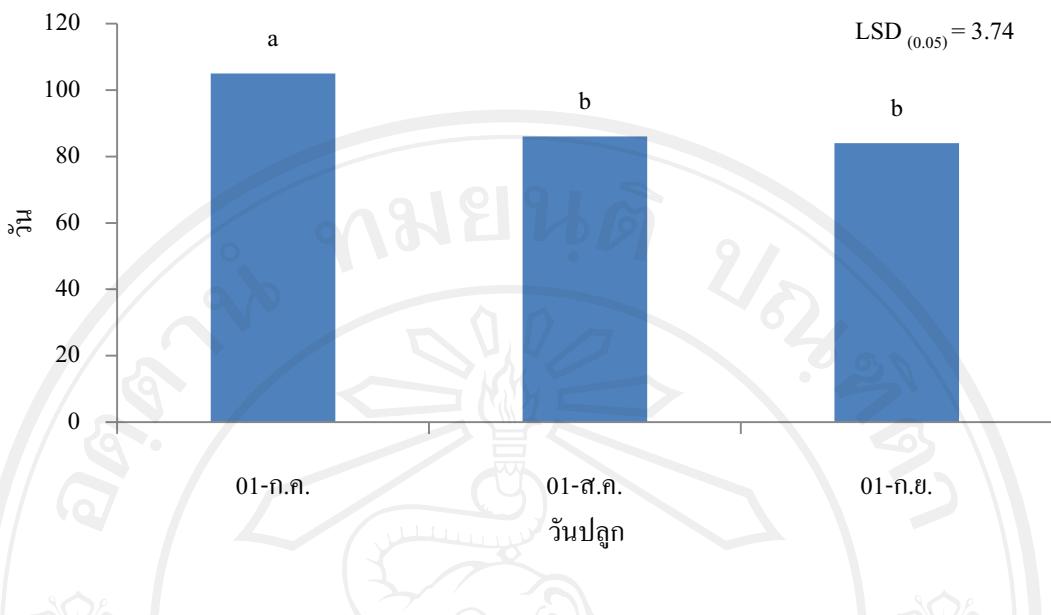
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ การเจริญเติบโตของข้าวเหนียวก้าวไถวันปลูกและอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ชน.วัน	นน.	อัตราการ	ชน.วัน	นน.	อัตราการ
	สะสม	แห้ง	สะสม	สะสม	แห้ง	สะสม
	นน.รวม	รวม	นน.แห้ง	นน.รวม	รวม	นน.แห้ง
	สูงสุด	สูงสุด	รวมสูงสุด	สูงสุด	สูงสุด	รวมสูงสุด
วันปลูก (A)	**	**	**	**	**	**
พื้นที่ (B)	ns	*	*	ns	ns	ns
(A×B)	ns	*	ns	**	**	*
อัตราปุ๋ยในโตรเจน (C)	*	**	**	ns	ns	ns
A x C	ns	ns	ns	ns	ns	ns
B x C	ns	ns	ns	*	ns	ns
A x B x C	ns	ns	ns	**	ns	ns
CV % (A)	7.02	39.53	38.22	3.71	26.85	28.39
CV % (B)	7.23	25.75	25.32	8.16	30.08	33.32
CV % (Ax B)	6.00	32.88	34.21	13.11	24.35	29.58
CV % (Ax B x C)	6.22	30.26	29.80	11.77	39.24	30.14

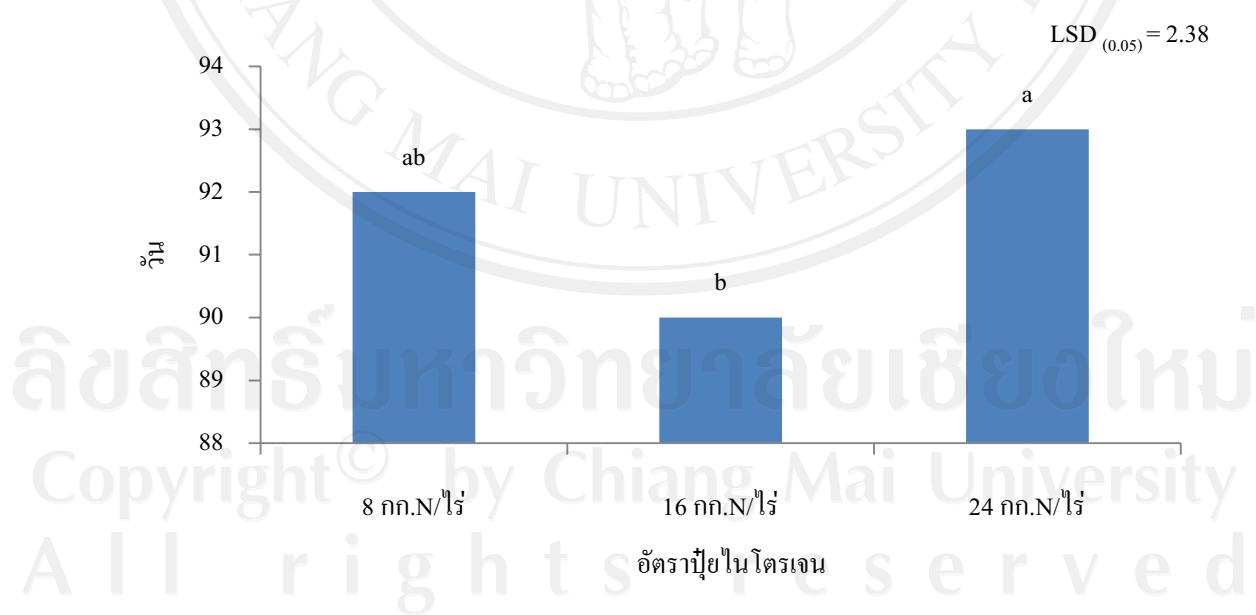
ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P \leq 0.01$)

ภาพที่ 3 จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดภายใต้วันปลูกแตกต่างกัน

ภาพที่ 4 จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดภายใต้อัตราปุ๋ยในโตรjenที่ต่างกัน

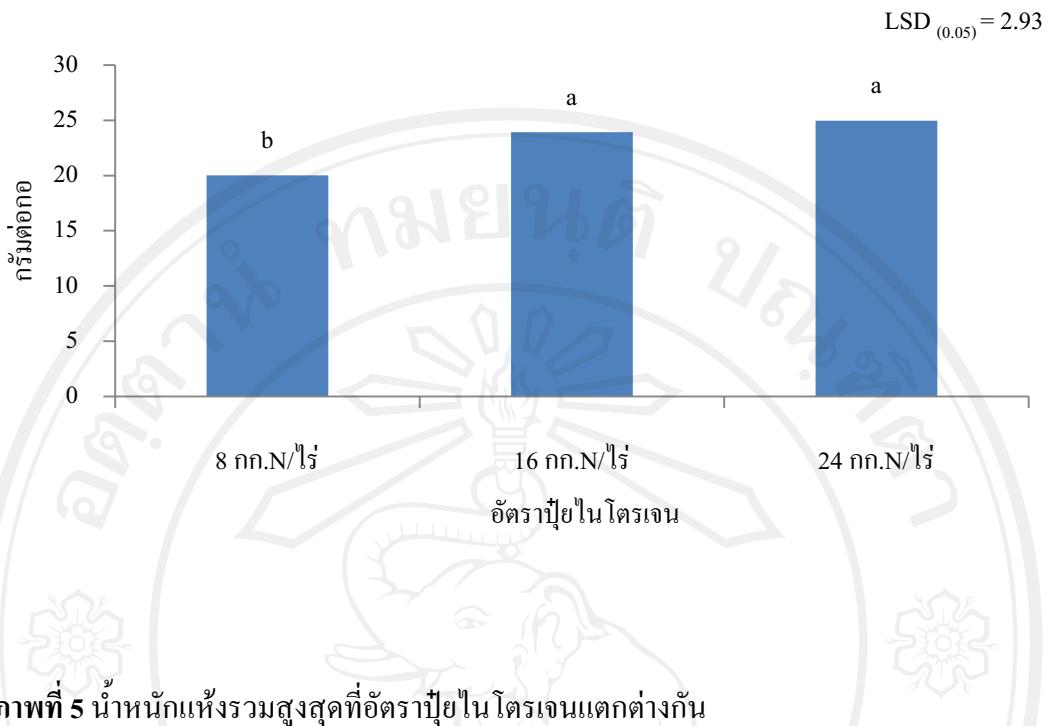
น้ำหนักแห้งรวม (ต้นและใบ) สูงสุด

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) ของน้ำหนักแห้งรวม (ต้นและใบ) สูงสุดพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับพันธุ์ โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์ PGMHS 6 พันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 มีแนวโน้มลดลงของน้ำหนักแห้งรวมตามวันปลูกที่ล่าออกไป โดยพันธุ์ MHS 1 ที่ปลูกในวันที่ 1 กรกฏาคม มีน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 40.52 กรัมต่อกรอ นอกจากนี้พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ที่ปลูกในวันที่ 1 กันยายน มีน้ำหนักแห้งรวมเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 9.42 กรัมต่อกรอ ส่วนพันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 พบว่ามีน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดในวันปลูกที่ 1 กรกฏาคม ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 32.33 กรัมต่อกรอ สำหรับพันธุ์สะเมิง 3 พบว่าในวันปลูกที่ 1 กรกฏาคมและ 1 สิงหาคม มีน้ำหนักแห้งรวมไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 29.01 กรัมต่อกรอ และวันปลูกที่ 1 กันยายนมีน้ำหนักแห้งรวมต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 14.45 กรัมต่อกรอ (ตารางที่ 7) และพบว่าน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอัตราปี ในโตรเจนที่เพิ่มขึ้น โดยที่ อัตราปี ในโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด ไม่แตกต่างกัน เฉลี่ยเท่ากับ 24.45 กรัมต่อกรอ ส่วนที่อัตราปี ในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 20.01 กรัมต่อกรอ (ภาพที่ 5)

ตารางที่ 7 น้ำหนักแห้งรวมสูงสุด (กรัมต่อกรอ) ที่วันปลูกและพันธุ์แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฏาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	40.52	21.52	9.71
สะเมิง 3	27.75	30.27	14.45
PGMHS 6	25.17	21.18	9.14
PGMHS15	33.37	23.44	17.84
PGMHS 17	31.30	21.99	16.86

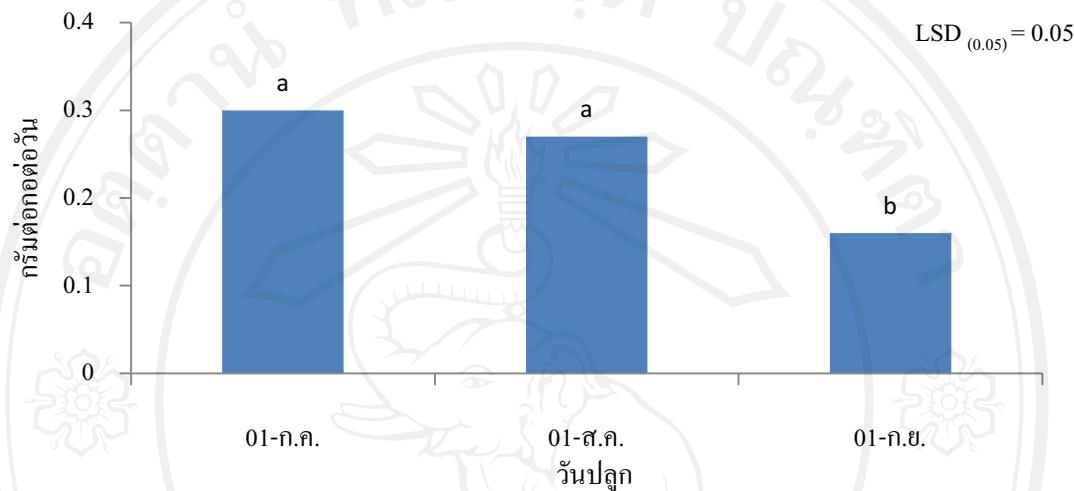
LSD_(0.05) = 8.52

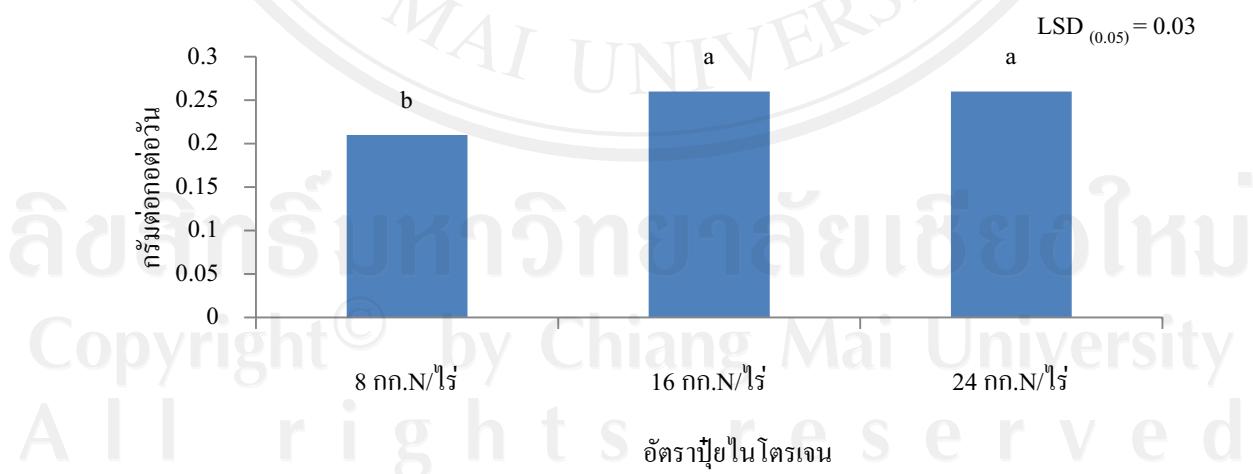
อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวม (ต้นและใบ) สูงสุด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) พบว่า อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ระหว่างวัน ปลูก โดยวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม และ 1 สิงหาคม มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด ไม่แตกต่าง กันเฉลี่ยเท่ากับ 0.28 กรัมต่อกรัมต่อวัน ซึ่งมากกว่าวันปลูกที่ 1 กันยายนที่มีอัตราการสะสมน้ำหนัก แห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 0.16 กรัมต่อกรัมต่อวัน (ภาพที่ 6) และอัตราปั๊ยในโตรเจนยังส่งผลต่อ อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด โดยที่อัตราปั๊ยในโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อ ไร่ ส่งผลให้ข้าวมีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.26 กรัมต่อกรัม ต่อวัน ส่วนที่อัตราปั๊ยในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มี อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวม สูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 0.21 กรัมต่อกรัมต่อวัน (ภาพที่ 7) และนอกจากนี้ยังพบความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ในข้าวแต่ละพันธุ์ โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 15 และ พันธุ์ PGMHS 17 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.25 กรัมต่อ

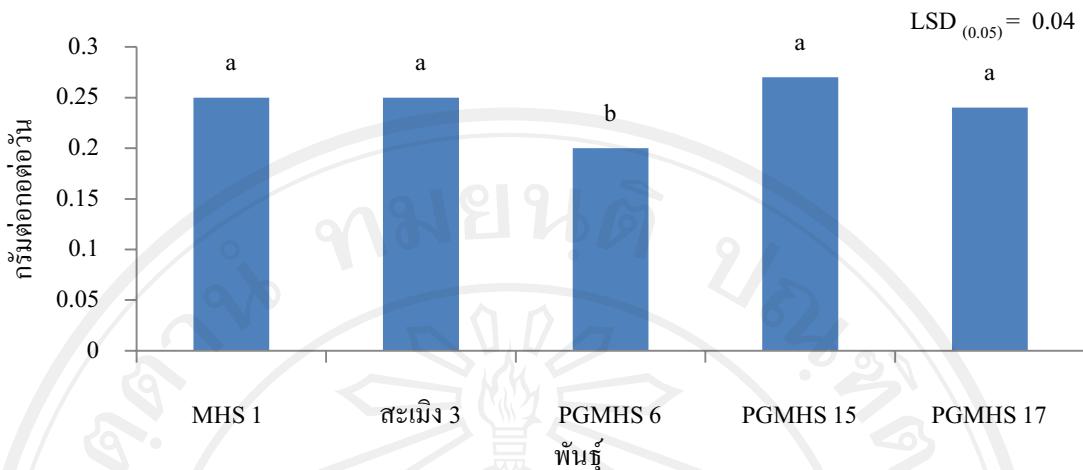
กอต่อวัน ส่วนพันธุ์ PGMHS 6 มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด เฉลี่ยเท่ากับ 0.20 กรัมต่อ กอต่อวัน (ภาพที่ 8)

ภาพที่ 6 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดที่วันปีกุกแตกต่างกัน

ภาพที่ 7 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดที่อัตราปุ๋ยในโตรเจนแตกต่างกัน

ภาพที่ 8 อัตราการสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดของข้าวแต่ละพันธุ์

จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) พบว่า จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดมีปัจจัยสัมพันธ์ระหว่าง วันปลูก อัตราปั่นปันในโตรเจน และ พันธุ์ โดยในวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม ข้าวพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์สะเมิง 3 ในทุกอัตราปั่นปันในโตรเจน ข้าวใช้จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 29 และ 35 วัน ตามลำดับ ส่วนพันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 17 พบว่ามีแนวโน้มของจำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดคล่องเมื่อเพิ่มอัตราปั่นปันในโตรเจน โดยพันธุ์ PGMHS 6 ที่อัตราปั่นปันในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวใช้จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 33 วัน ส่วนที่อัตราปั่นปันในโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวใช้จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 33 วัน นอกจากนี้ยังพบว่า พันธุ์ PGMHS 17 มีแนวโน้มของการใช้จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุด เพิ่มขึ้นเมื่อมีการเพิ่มอัตราปั่นปันในโตรเจน โดยที่อัตราปั่นปันในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ใช้จำนวนวันสําบัติของน้ำหนักแห้งรวมสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 39 วัน สำหรับข้าวที่ปลูกในวันที่ 1 สิงหาคม

พบว่าข้าวทุกพันธุ์ในทุกอัตราปุ๋ยในโตรเจนใช้จำนวนวันเพื่อการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากัน 35 วัน ในวันปลูกที่ 1 กันยายน พบว่าข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 17 มีแนวโน้มของจำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดลดลงเมื่อเพิ่มอัตราปุ๋ย ในโตรเจน โดยข้าวทั้งสามพันธุ์ที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 และ 16 กิโลกรัม/ไร่ ข้าวใช้จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากัน 35 วัน ในขณะที่ข้าวพันธุ์ สะเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 15 มีแนวโน้มของจำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราปุ๋ยในโตรเจน ซึ่งพันธุ์ สะเมิง 3 ใช้จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดที่อัตราปุ๋ย 16 และ 24 กิโลกรัม/ไร่ ลดลงเท่ากัน 30 วัน ในทางกลับกัน พันธุ์ PGMHS 15 กลับใช้จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 และ 16 กิโลกรัม/ไร่ ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากัน 30 วัน (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 จำนวนวันสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (วัน) ของข้าวเหนียวกำลากัยใต้ วันปลูกและอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ต่างกัน

พันธุ์	1 กรกฎาคม			1 สิงหาคม			1 กันยายน		
	8	16	24	8	16	24	8	16	24
	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.
	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่
MHS 1	29	29	28	36	36	39	36	34	22
สะเมิง 3	36	35	34	35	35	35	20	28	31
PGMHS 6	33	29	30	36	36	39	36	35	25
PGMHS 15	35	36	39	33	35	33	31	29	35
PGMHS 17	34	36	26	35	34	34	36	33	30

LSD_(0.05) = 6.43

น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) ของน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับพันธุ์ โดยข้าวทุกพันธุ์มีแนวโน้มของน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดคล่องเมื่อวันปลูกล่าออกໄไป โดยข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ที่ปลูกในวันที่ 1 กรกฎาคม มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด เฉลี่ยเท่ากับ 5.84 กรัมต่อรวง ส่วนข้าวพันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 15 มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 กรัมต่อรวง ส่วนวันปลูกที่ 1 สิงหาคม พบว่าข้าวทุกพันธุ์มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 กรัมต่อรวง เช่นเดียวกันกับในวันปลูกที่ 1 กันยายน ที่ข้าวทุกพันธุ์ให้น้ำหนักแห้งร่วงไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 1.16 กรัมต่อรวง (ตารางที่ 9) และพบว่าอัตราปั้ยในโตรเจนไม่ส่งผลต่อน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด

ตารางที่ 9 น้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (กรัมต่อรวง) ที่วันปลูกและพันธุ์แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	3.87	2.85	1.48
สะเมิง 3	4.45	3.31	0.73
PGMHS 6	3.91	2.75	1.41
PGMHS15	4.67	2.94	1.26
PGMHS 17	5.84	2.79	0.96

LSD_(0.05) = 0.76

อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 6) ของอัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ร่วงสูงสุด พบว่ามีปฎิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับพันธุ์ โดยข้าวทุกพันธุ์มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดมีแนวโน้มลดลง เมื่อวันปลูกล่าออกไป โดยข้าวพันธุ์ PGMHS 17 ที่ปลูกในวันที่ 1 กรกฎาคม มีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด เคลื่อนที่จาก 0.17 กรัมต่อวัน ต่อวัน ส่วนข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 15 มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.12 กรัมต่อวันต่อวัน ส่วนวันปลูกที่ 1 สิงหาคม พบว่าข้าวทุกพันธุ์มีน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.07 กรัมต่อวันต่อวัน เช่นเดียวกันกับในวันปลูกที่ 1 กันยายน ที่ข้าวทุกพันธุ์ให้น้ำหนักแห้งร่วงไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.03 กรัมต่อวันต่อวัน (ตารางที่ 10) และพบว่าอัตราปัจจัยในโตรเจนไม่ส่งผลต่ออัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด

ตารางที่ 10 อัตราการสะสมน้ำหนักแห้งร่วงสูงสุด (กรัมต่อวันต่อวัน) ของข้าวแต่ละพันธุ์ในวันปลูกที่ต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	0.13	0.07	0.04
สะเมิง 3	0.12	0.09	0.02
PGMHS 6	0.12	0.07	0.04
PGMHS15	0.12	0.08	0.03
PGMHS 17	0.17	0.08	0.03

LSD_(0.05) = 0.02

ข้อมูลลักษณะทางพืชไร่

ความสูงของต้น

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 11) พบว่า ความสูงของต้นข้าว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ระหว่างวันปลูกโดยวันปลูกที่ 1 กรกฏาคม และวันปลูกที่ 1 สิงหาคม ข้าวมีความสูงไม่มีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉลี่ยเท่ากับ 92.53 เซนติเมตร ซึ่งมากกว่าความสูงของต้นข้าวที่ปลูกในวันที่ 1 กันยายน ที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.89 เซนติเมตร (ภาพที่ 9) นอกจากนี้ยังพบว่า การใส่ปุ๋ยในโตรเจนส่งผลต่อความสูงของต้นข้าวอย่างมีนัยสำคัญ โดยความสูงของ ต้นข้าวที่ได้รับอัตราปุ๋ยในโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 85.98 เซนติเมตร ส่วนต้นข้าวที่ได้รับปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ให้ความสูงเฉลี่ยเท่ากับ 81.99 เซนติเมตร (ภาพที่ 10) ส่วนพันธุ์ข้าวพบว่าไม่ความแตกต่างกันของความสูงต้น

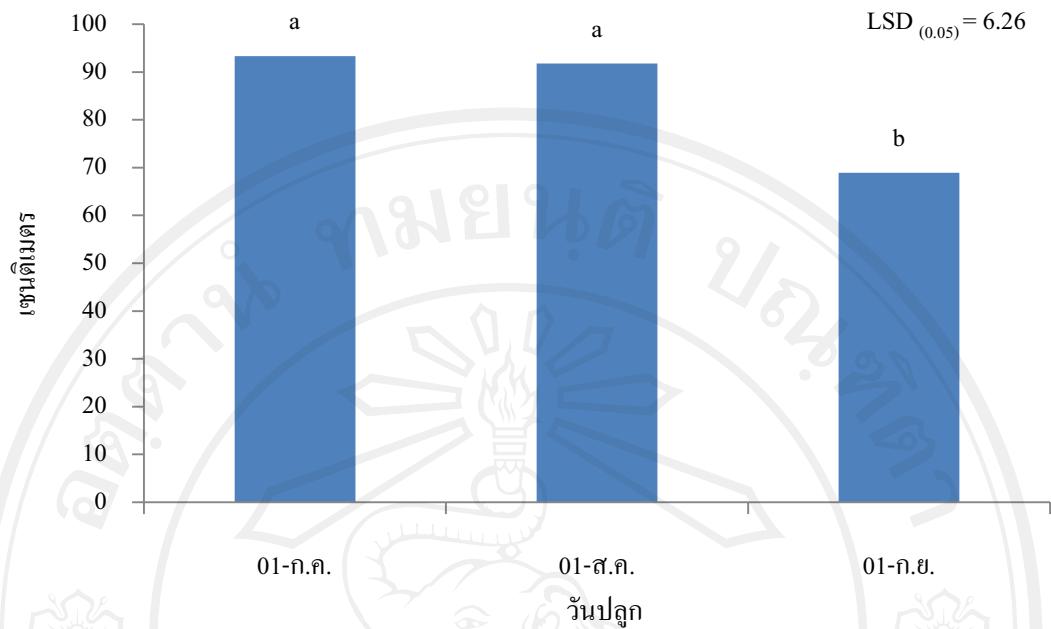
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความสูงของต้น ความยาวราก และค่า SPAD ของใบข้าวในใบข้าวในระยะอกรวง

แหล่งความแปรปรวน	ความสูงของข้าว (เซนติเมตร)	ความยาวราก (เซนติเมตร)	ค่า SPAD ของใบข้าวใน ระยะอกรวง
วันปลูก (A)	**	*	ns
พันธุ์ (B)	ns	*	ns
(AxB)	ns	ns	ns
อัตราปุ๋ยในโตรเจน (C)	**	**	**
A x C	ns	ns	ns
B x C	ns	*	ns
A x B x C	ns	ns	ns
CV % (A)	12.65	11.67	30.85
CV % (B)	9.45	7.37	12.39
CV % (Ax B)	8.35	7.81	6.83
CV % (Ax B x C)	7.08	6.17	6.92

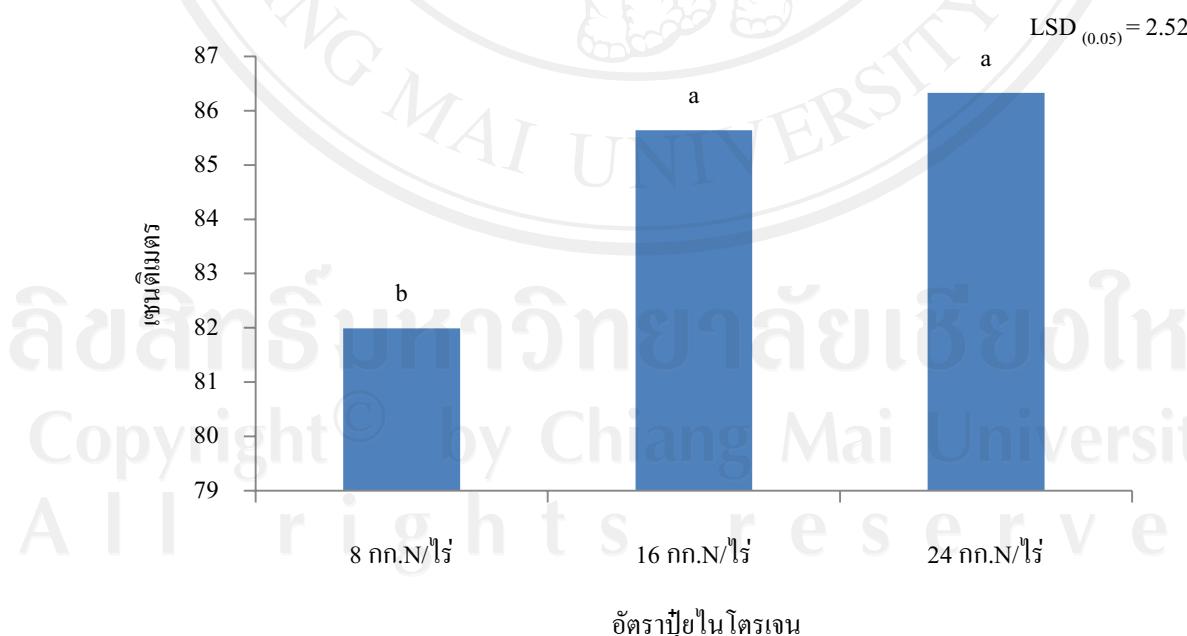
ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P \leq 0.01$)

ภาพที่ 9 ความสูงของข้าวเหนียวกำในแต่ละวันปุลูก

ภาพที่ 10 ความสูงของข้าวเหนียวกำในแต่ละอัตราปุ๋ยในไร่

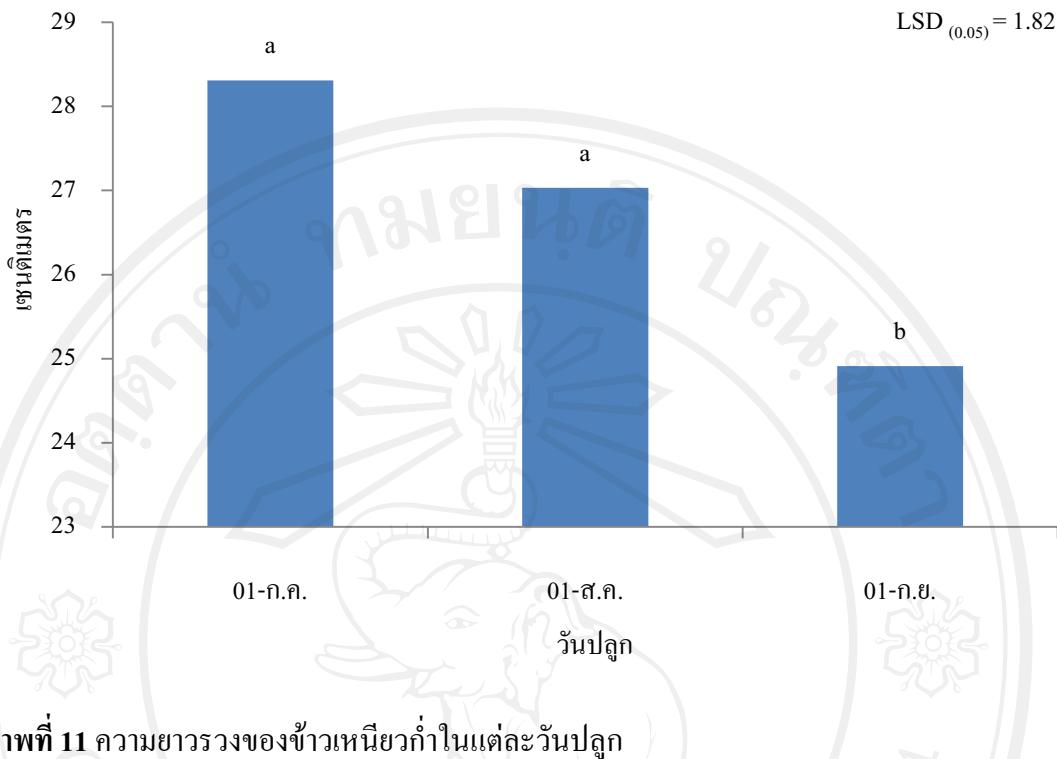
ความยาวรwang

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 11) ของความยาวรwang พบร่วมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์และอัตราปุ่ยในโตรjen โดยข้าวทุกพันธุ์มีแนวโน้มของการเพิ่มขึ้นของความยาวรwang เมื่อเพิ่มอัตราปุ่ยในโตรjen ซึ่งพันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS15 และพันธุ์ PGMHS 17 มีความยาวรwang สูงสุดที่อัตราปุ่ยในโตรjen 24 กิโลกรัม ในโตรjen ต่อไร่ ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 29.31 เซนติเมตร ส่วนพันธุ์ MHS 1 ที่มีความยาวรwang ไม่แตกต่างกันในแต่ละอัตราปุ่ยในโตรjen ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.65 เซนติเมตร (ตารางที่ 12) และนอกจากนี้ยังพบร่วมของข้าวลดลงเมื่อปลูกข้าวล่าช้าออกไประดับในวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม และ 1 สิงหาคม ข้าวมีความยาวรwang ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 27.67 เซนติเมตร ส่วนวันปลูกที่ 1 กันยายน ข้าวมีความยาวรwang เฉลี่ยเท่ากับ 24.91 เซนติเมตร (ภาพที่ 11)

ตารางที่ 12 ความยาวรwang (เซนติเมตร) ของข้าวเหนียวกำภัยใต้พันธุ์และอัตราปุ่ยในโตรjen ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	อัตราปุ่ยในโตรjen (กิโลกรัม ในโตรjen ต่อไร่)		
	8	16	24
MHS 1	25.48	25.79	25.70
สะเมิง 3	26.10	27.59	29.86
PGMHS 6	24.47	25.73	26.93
PGMHS15	25.28	27.95	28.68
PGMHS 17	25.07	27.20	29.43

$LSD_{(0.05)} = 1.77$

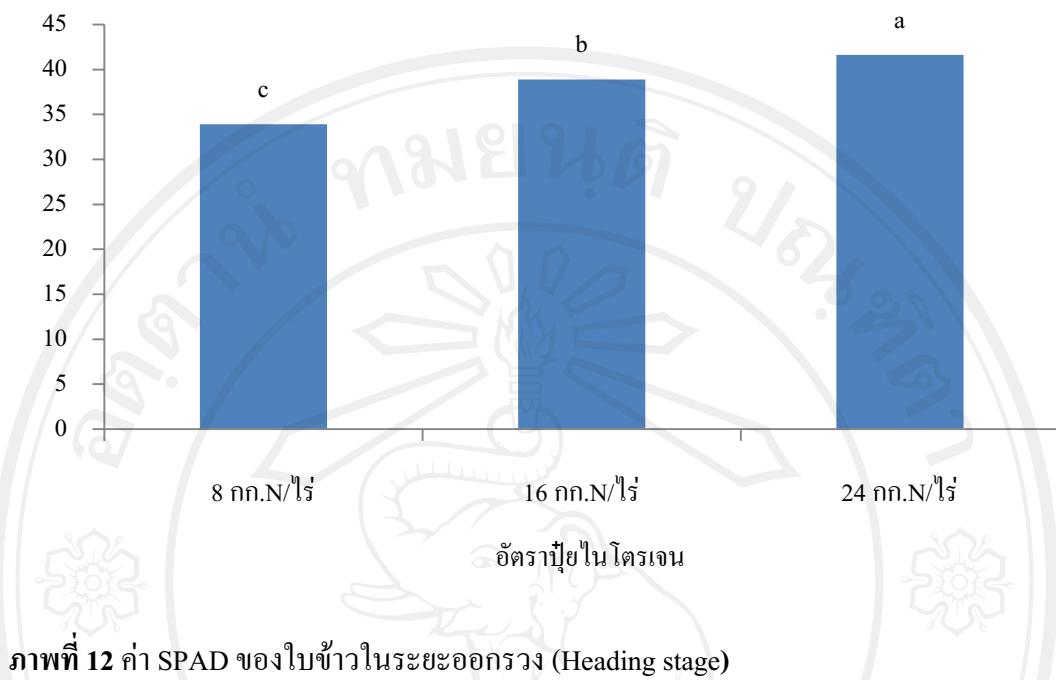

ภาพที่ 11 ความยาวของข้าวเหนียวกำในแต่ละวันปลูก

ค่า SPAD ของใบข้าวในระยะออกровง (Heading stage)

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 11) แสดงให้เห็นว่า ค่า SPAD ของใบข้าวในระยะออกровง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ยิ่งทางสถิติ โดยค่า SPAD จะเพิ่มขึ้นตามอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งท่ออัตราปุ๋ยในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่า SPAD สูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 41.64 รองลงมาคือท่ออัตราปุ๋ยในโตรเจน 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่า SPAD เฉลี่ยเท่ากับ 38.90 ส่วนท่ออัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่า SPAD ต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 33.90 (ภาพที่ 12) ส่วนวันปลูกและพันธุ์ข้าวไม่ส่งผลต่อค่า SPAD ของใบข้าวที่ระยะออกrovง

$$LSD_{(0.05)} = 1.11$$

ลักษณะทางกายภาพของเมล็ด

ปริมาตรของเมล็ด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 13) ของปริมาตรของเมล็ด พบว่า มีปัจจัยสัมพันธ์ระหว่าง วันปลูกและพันธุ์ โดยพันธุ์ MHS 1 พันธุ์สะเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 6 มีแนวโน้มของปริมาตรเมล็ดลดลงตามวันปลูกที่ล่าออกไป ซึ่ง พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์สะเมิง 3 มีปริมาตรของเมล็ดสูงสุดในวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม เฉลี่ยเท่ากับ 228.48 และ 207.95 ลูกบาศก์มิลลิเมตร ตามลำดับ สำหรับพันธุ์ PGMHS 6 ในทุกวันปลูกมีปริมาตรของเมล็ดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 199.88 ลูกบาศก์มิลลิเมตร ส่วนพันธุ์ PGMHS15 และพันธุ์ PGMHS 17 กลับพบว่า มีปริมาตรของเมล็ดสูงสุดในวันปลูกที่ 1 สิงหาคม เฉลี่ยเท่ากับ 251.52 ลูกบาศก์ มิลลิเมตร (ตารางที่ 14) และพบว่าอัตราปุ๋ยในโตรเจนไม่ส่งผลต่อปริมาตรของเมล็ด

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปริมาตร พื้นที่ผิว ความหนาแน่น ความแข็ง

แหล่งความแปรปรวน	ปริมาตร	พื้นที่ผิว	ความหนาแน่น	ความแข็ง
วันปลูก (A)	ns	*	**	*
พันธุ์ (B)	**	**	ns	*
(A×B)	**	**	**	*
อัตราปุ๋ยในโตรเจน (C)	ns	*	ns	ns
A x C	ns	ns	ns	ns
B x C	ns	ns	ns	ns
A x B x C	ns	ns	ns	ns
CV % (A)	7.10	3.94	12.18	4.04
CV % (B)	6.44	5.76	6.59	6.74
CV % (Ax B)	6.73	4.63	10.66	10.32
CV % (Ax BxC)	6.22	4.36	9.35	11.36

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P \leq 0.01$)

ตารางที่ 14 ปริมาตรของเมล็ด (ลูกบาศก์มิลลิเมตร) ภายใต้วันปลูกและพันธุ์ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กุมภาพันธ์	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS1	228.48	192.44	205.44
สะเมิง 3	207.95	182.49	194.87
PGMHS 6	208.79	189.01	201.85
PGMHS 15	225.47	251.14	221.37
PGMHS 17	227.49	251.90	237.64

LSD_(0.05) = 22.68

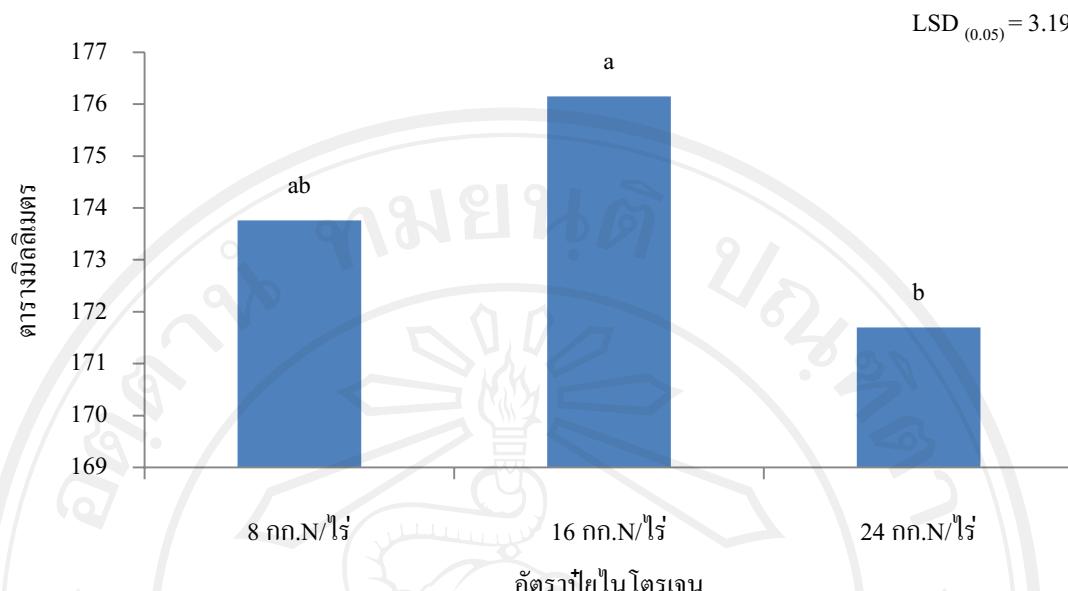
พื้นที่ผิวของเมล็ด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 13) ของพื้นที่ผิวเมล็ดพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกและพันธุ์ข้าว โดยพันธุ์ PGMHS 6, PGMHS 15 และ PGMHS 17 มีแนวโน้มของพื้นที่ผิวเมล็ดเพิ่มขึ้นเมื่อมีการปลูกข้าวล่าອอกราไป ซึ่งพันธุ์ PGMHS 6 มีพื้นที่ผิวของเมล็ดสูงสุดในวันปลูกที่ 1 กันยายน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 165.83 ตารางมิลลิเมตร ในขณะที่พันธุ์ PGMHS 15 และ PGMHS 17 มีพื้นที่ผิวของเมล็ดสูงสุดในวันปลูกที่ 1 สิงหาคม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 207.13 ตารางมิลลิเมตร ส่วนข้าวพันธุ์ MHS1 และพันธุ์สะเมิง 3 มีพื้นที่ผิวของเมล็ดในแต่ละวันปลูกไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 159.57 ตารางมิลลิเมตร (ตารางที่ 15) และพบว่า อัตราปุ๋ยในโตรเจนมีผลต่อพื้นที่ผิวของเมล็ด โดยอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่ 8 และ 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมีพื้นที่ผิวของเมล็ดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 174.95 ส่วนที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีพื้นที่ผิวของเมล็ดน้อยสุดเฉลี่ยเท่ากับ 171.70 ตารางมิลลิเมตร (ภาพที่ 13)

ตารางที่ 15 พื้นที่ผิวของเมล็ด (ตารางมิลลิเมตร) ภายใต้วันปลูกและพันธุ์ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS1	167.47	156.93	165.27
สะเมิง 3	159.08	152.38	156.30
PGMHS 6	153.05	156.06	165.83
PGMHS 15	185.39	207.46	193.17
PGMHS 17	183.77	206.79	199.12

$LSD_{(0.05)} = 11.72$

ภาพที่ 13 พื้นที่ผิวของเมล็ดที่อัตราปั๊ยในโตรเจนต่างๆ

ความหนาแน่นของเมล็ด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 13) ของความหนาแน่นเมล็ด พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกและพันธุ์ โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์ละเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 6 มีความหนาแน่นของเมล็ดสูงสุดในวันปลูกที่ 1 สิงหาคม เนลี่ยเท่ากับ 1.57×10^{-3} กรัมต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร และมีความหนาแน่นของเมล็ดต่ำสุดในวันปลูกที่ 1 กันยายน เนลี่ยเท่ากับ 1.24×10^{-3} ส่วนข้าวพันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 พบว่าความหนาแน่นของเมล็ดมีแนวโน้มลดลงตามวันปลูกที่ล่าออกໄไป โดยการปลูกข้าวทั้งสองพันธุ์ในวันปลูกที่ 1 กรกฎาคม ทำให้มีความหนาแน่นของเมล็ดสูงสุด ณ เนลี่ยเท่ากับ 1.56×10^{-3} กรัมต่อลูกบาศก์มิลลิเมตร (ตารางที่ 16) และพบว่าอัตราปั๊ยในโตรเจนไม่ส่งผลต่อความหนาแน่นของเมล็ด

ตารางที่ 16 ความหนาแน่นของเมล็ด (กรัมต่อสูตริกก์มิลลิเมตร) ภายในวันปีกุกและพันธุ์

พันธุ์	วันปีกุก		
	1 กุมภาพันธ์	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS1	1.34×10^{-3}	1.52×10^{-3}	1.27×10^{-3}
สะเมิง 3	1.46×10^{-3}	1.57×10^{-3}	1.12×10^{-3}
PGMHS 6	1.42×10^{-3}	1.64×10^{-3}	1.33×10^{-3}
PGMHS 15	1.55×10^{-3}	1.42×10^{-3}	1.32×10^{-3}
PGMHS 17	1.56×10^{-3}	1.39×10^{-3}	1.24×10^{-3}

$LSD_{(0.05)} = 2.43 \times 10^{-4}$

ความแข็งของเมล็ด

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 13) ความแข็งของเมล็ด พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปีกุกและพันธุ์ โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์สะเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 15 ของทุกวันปีกุกมีความแข็งของเมล็ด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 58.97, 55.92 และ 90.50 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนข้าวพันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 17 พบว่ามีความแข็งของเมล็ดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามวันปีกุกที่ล่าออกໄไป โดยพันธุ์ PGMHS 6 มีความแข็งของเมล็ดสูงสุดที่ปีกุกในวันที่ 1 กันยายน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 62.07 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร ในขณะที่ข้าวพันธุ์ PGMHS 17 มีความแข็งของเมล็ดสูงสุดในวันปีกุกที่ 1 สิงหาคม เฉลี่ยเท่ากับ 63.21 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร (ตารางที่ 17) และพบว่าอัตราปีกุกในโตรเจนไม่ส่งผลต่อความแข็งของเมล็ด

ของเมล็ด

ตารางที่ 17 ความแข็งของเมล็ด (นิวตันต่อตารางเซนติเมตร) ภายใต้วันปลูกและพันธุ์ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS1	58.93	59.27	58.71
สะเมิง 3	56.12	55.98	55.66
PGMHS 6	55.53	51.56	62.07
PGMHS 15	57.92	62.48	60.60
PGMHS 17	54.85	63.21	58.08

LSD_(0.05) = 5.51

ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต

จำนวนหน่อต่อห้อ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) ของ องค์ประกอบผลผลิต พบร่วมปลูกส่งผลต่อความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของจำนวน หน่อต่อห้อ โดยวันปลูกที่ 1 กรกฎาคมและ 1 สิงหาคม ข้าวมีจำนวนหน่อต่อห้อไม่แตกต่างกันเฉลี่ย เท่ากับ 8 หน่อ ซึ่งมากกว่าวันปลูกที่ 1 กันยายนที่มีจำนวนหน่อต่อห้อเฉลี่ยเท่ากับ 6 หน่อ (ภาพที่ 14) นอกจากนี้ยังพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของพันธุ์ข้าว โดยพันธุ์สะเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 มีจำนวนหน่อต่อห้อไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 8 หน่อ ในขณะ ที่พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 ข้าวมีจำนวนหน่อต่อห้อไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 6 หน่อ (ภาพที่ 15) และยังพบว่าอัตราปุ๋ยในโตรเจนส่งผลต่อความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของ จำนวนหน่อต่อห้อ ซึ่งที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมีจำนวนหน่อต่อห้อ สูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 8 หน่อ รองลงมาคืออัตราปุ๋ยในโตรเจน 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมี จำนวนหน่อต่อห้อเฉลี่ยเท่ากับ 7 หน่อ ส่วนที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 ข้าวมีจำนวนหน่อต่อห้อต่ำสุด เฉลี่ยเท่ากับ 6 หน่อ (ภาพที่ 16)

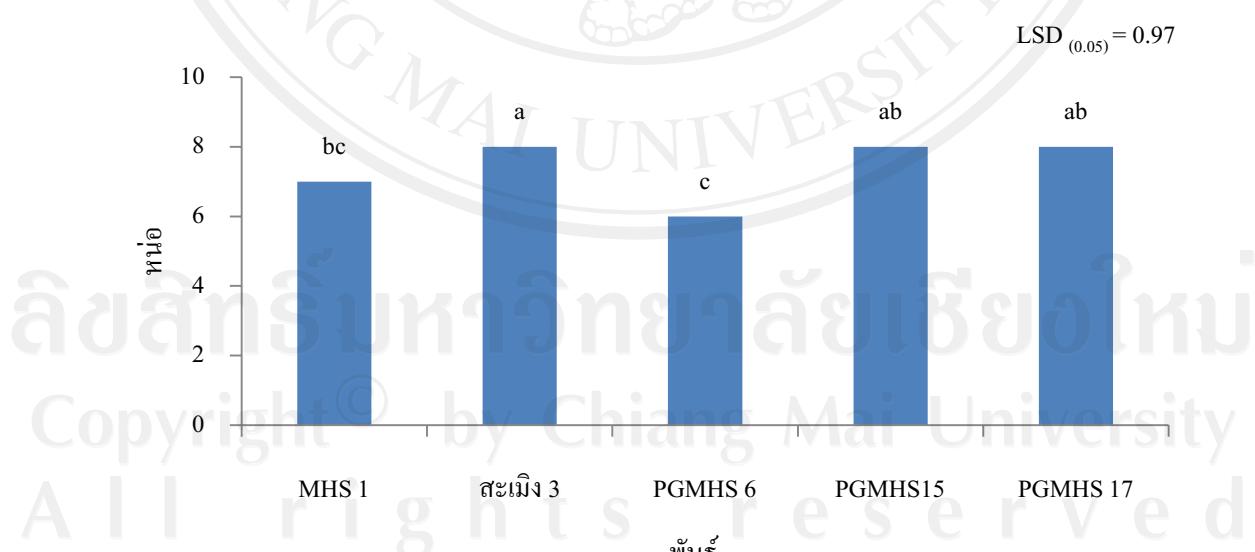
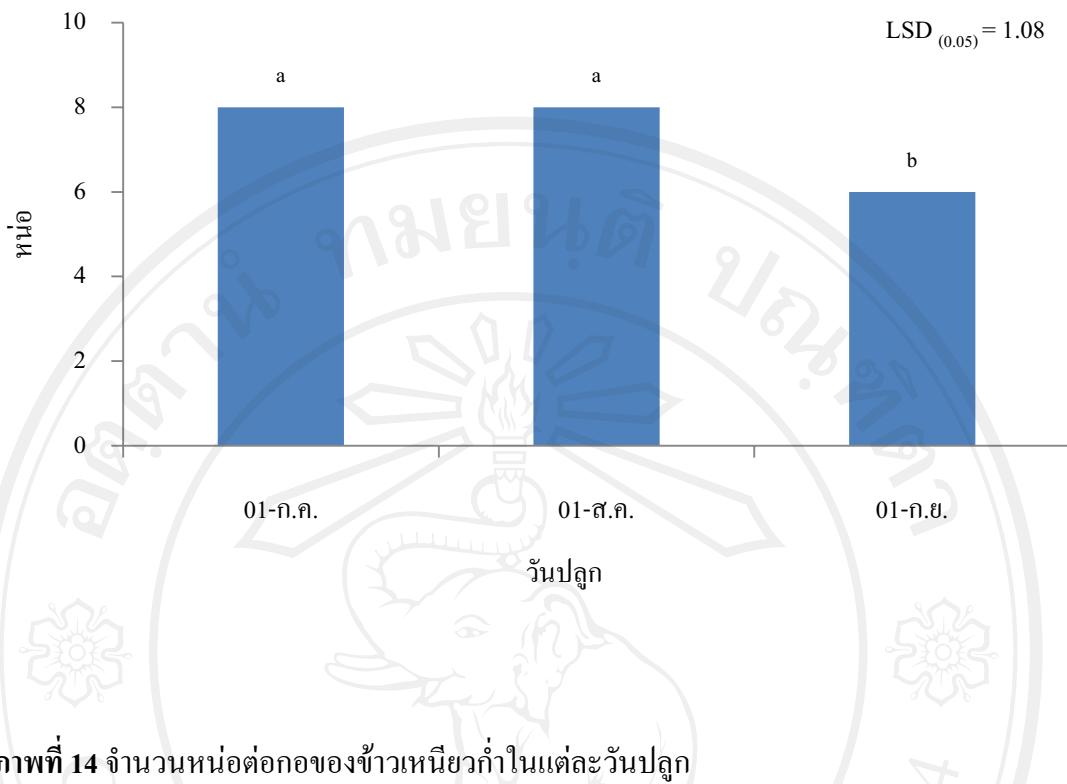
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติของผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตของข้าวภายใต้วันปลูกพันธุ์และอัตราปุ๋ยในโตรเจนที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิต						
	ชน. หน่อ ต่อ กอ	ชน. รวมต่อ กอ	ชน. เมล็ด ต่อ รวม	เปอร์เซ็นต์ เมล็ดลีบ	นน. เมล็ด	ดัชนี เก็บ	ผลผลิต
					1,000	เกี่ยว	
วันปลูก (A)	**	**	**	**	**	**	**
พันธุ์ (B)	*	*	*	*	**	ns	ns
(AxB)	ns	*	ns	**	ns	*	**
อัตราปุ๋ยในโตรเจน (C)	**	**	**	ns	ns	**	**
A x C	ns	ns	ns	**	ns	ns	ns
B x C	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
A x B x C	ns	ns	ns	ns	ns	ns	ns
CV % (A)	25.12	19.81	29.32	26.12	9.08	25.85	29.89
CV % (B)	20.94	19.78	24.43	20.51	5.85	28.58	32.88
CV % (Ax B)	18.52	16.96	23.63	23.41	7.15	27.95	25.98
CV % (Ax BxC)	20.67	22.35	17.47	21.58	8.58	21.77	34.54

ns = ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

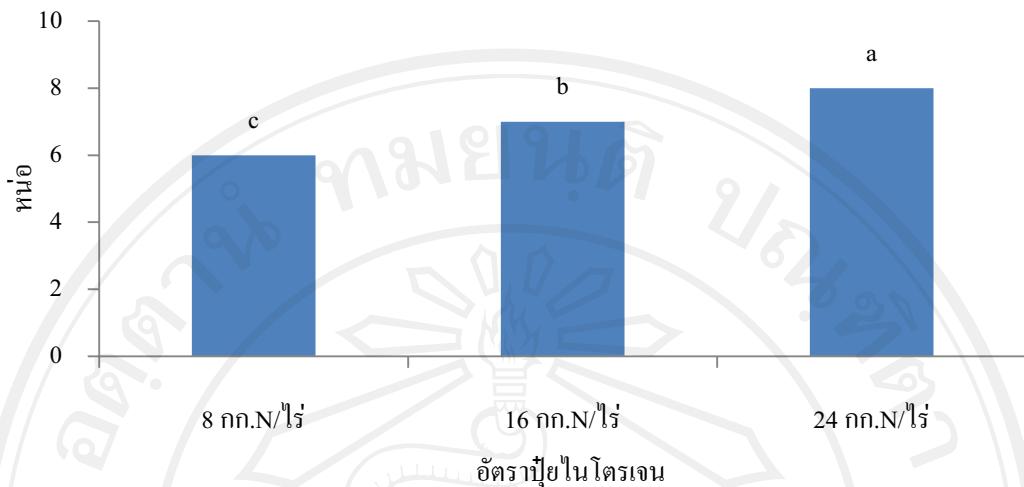
* = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

** = มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P \leq 0.01$)

ภาพที่ 15 จำนวนหน่อต่องของข้อวเหนี่ยวกำ 5 พัณฑ์

$$LSD_{(0.05)} = 0.64$$

ภาพที่ 16 จำนวนหนน่อต่อ กอของข้าวเหนียวกำในแต่ละอัตราปั๊ยในโตรเจน

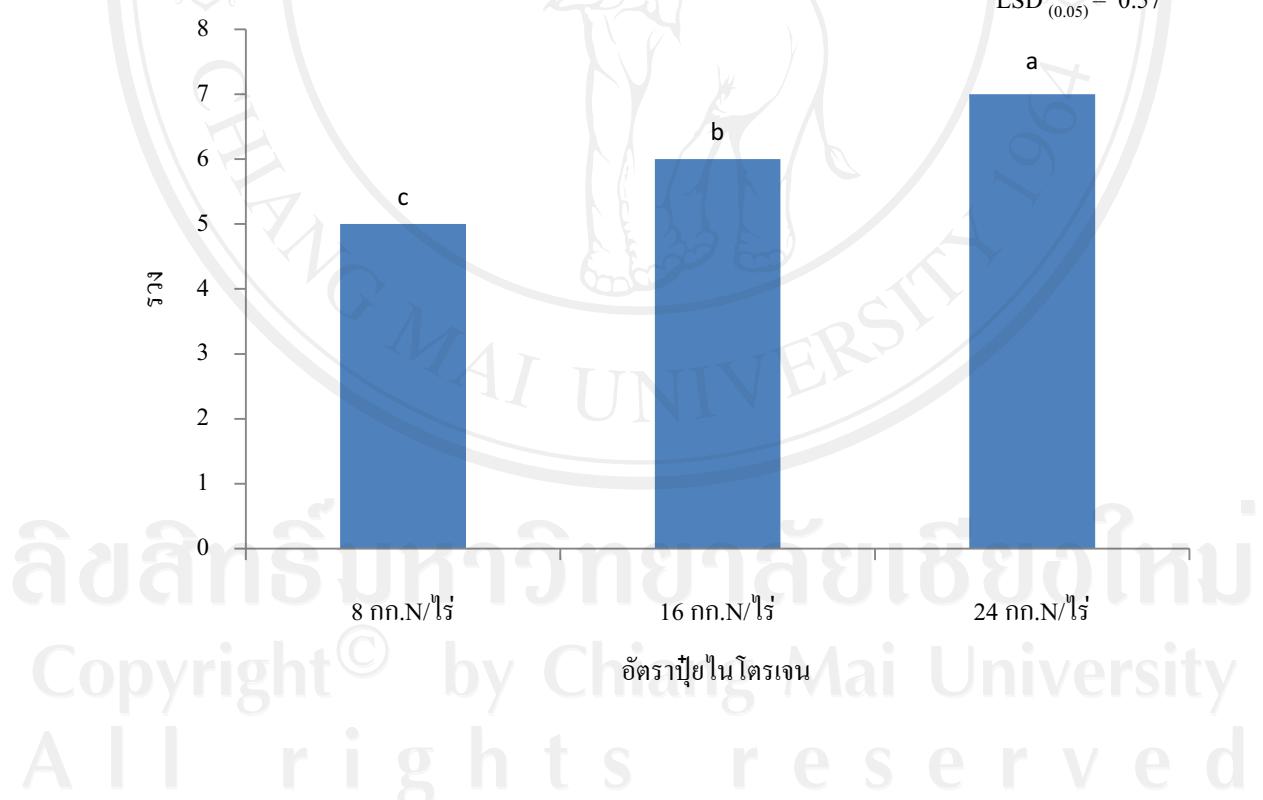
จำนวนรวงต่อ กอ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) ของจำนวนรวงต่อ กอพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับพันธุ์ โดยข้าวทุกพันธุ์มีแนวโน้มของจำนวนรวงต่อ กอลดลงเมื่อปลูกข้าวล่าออกไป ซึ่งพันธุ์ละเมิง 3 ที่ปลูกวันที่ 1 กรกฎาคมและ 1 สิงหาคม มีจำนวนรวงต่อ กอสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 8 รวง ในขณะที่พันธุ์ PGMHS 6 และพันธุ์ PGMHS 17 ที่ปลูกวันที่ 1 สิงหาคมมีจำนวนรวงต่อ กอไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 7 รวง ส่วนพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 15 ที่ปลูกวันที่ 1 กรกฎาคมและ 1 สิงหาคม มีจำนวนรวงต่อ กอไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 6 รวง (ตารางที่ 19) นอกจากนี้พบว่าอัตราปั๊ยในโตรเจนส่งผลต่อจำนวนรวงต่อ กอ โดยจำนวนรวงต่อ กอเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราปั๊ยในโตรเจน ซึ่งที่อัตราปั๊ยในโตรเจน 24 กิโลกรัมในโตรเจนต่อ ไร์ ข้าวมีจำนวนรวงต่อ กอสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 6 รวง และที่อัตราปั๊ยในโตรเจน 8 กิโลกรัมในโตรเจนต่อ ไร์ ข้าวมีจำนวนรวงต่อ กอต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 5 รวง (ภาพที่ 17)

ตารางที่ 19 จำนวนรวงตอกอ (รวง) ของข้าวเหนียวกำกำที่วันปลูกและพันธุ์ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	6	6	4
สะเมิง 3	8	8	4
PGMHS 6	6	7	3
PGMHS15	7	7	6
PGMHS 17	7	7	5

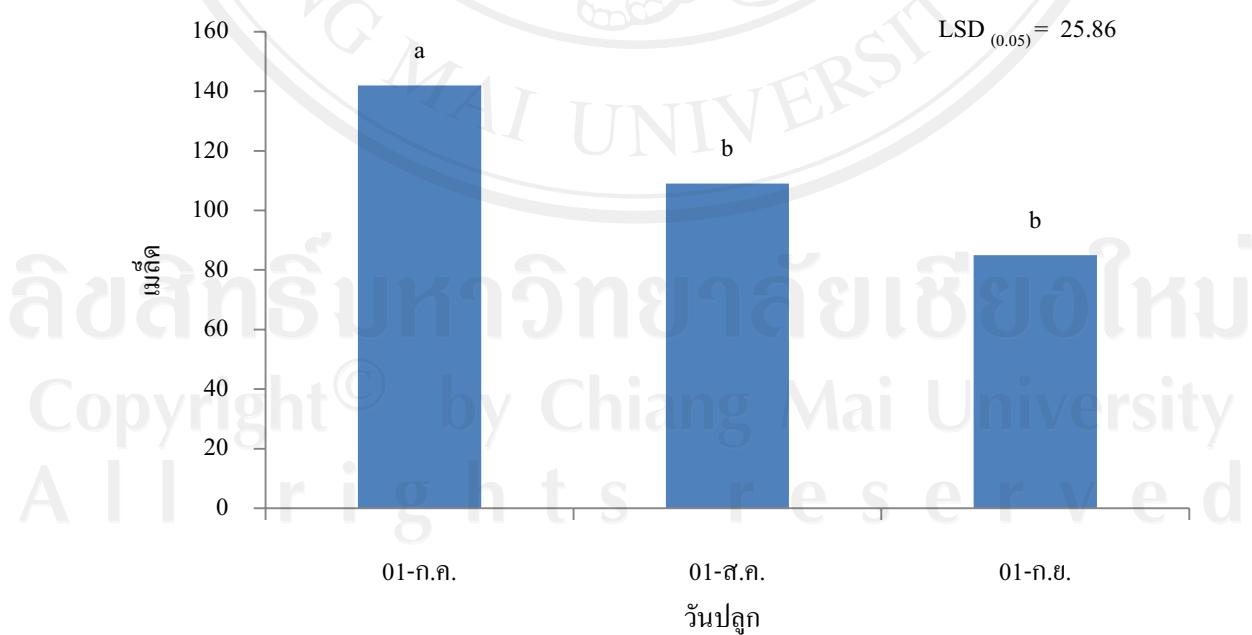
$LSD_{(0.05)} = 1.14$

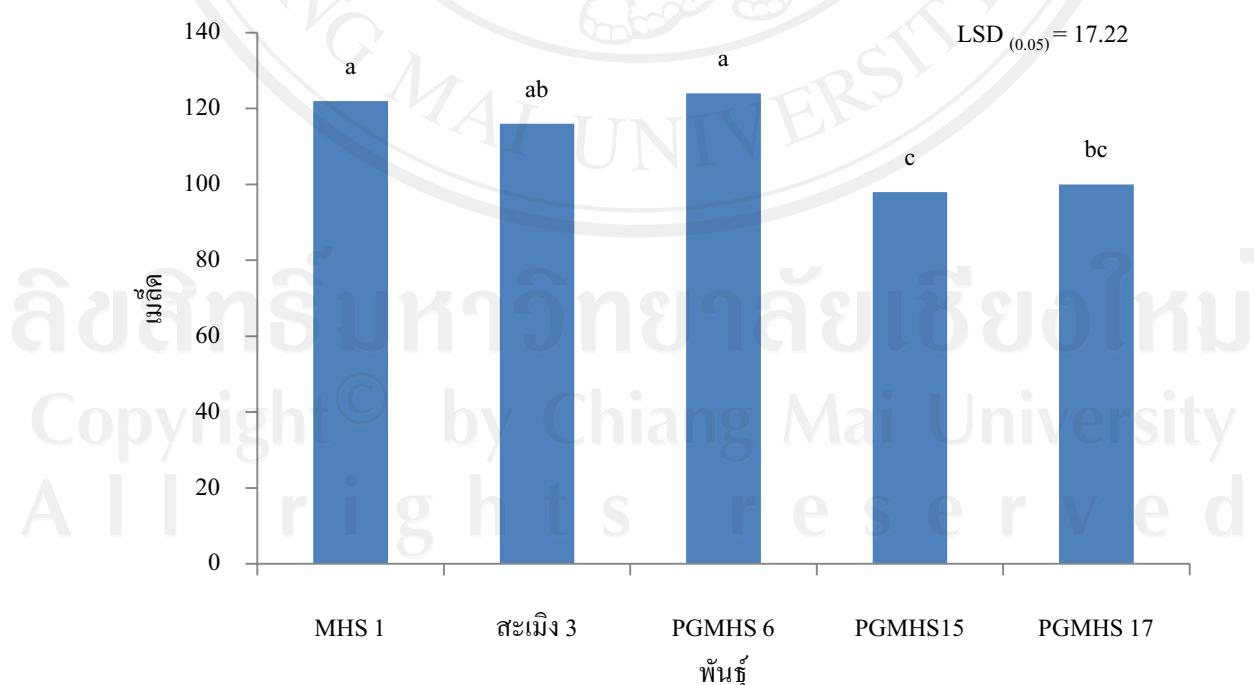
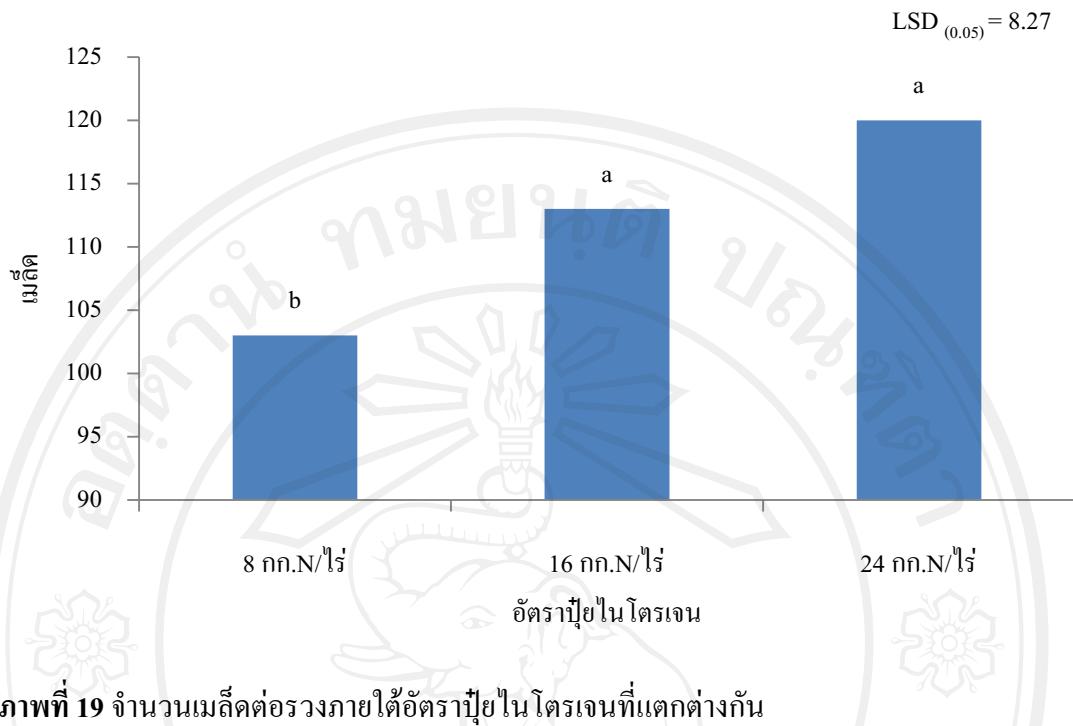
ภาพที่ 17 จำนวนรวงตอกของข้าวเหนียวกำกำในแต่ละอัตราปุ๋ยในโตรเจน

จำนวนเมล็ดต่อรวง

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) ของจำนวนเมล็ดต่อรวง พบว่ามีวันปลูกที่ล่าออกไประดับโน้มทำให้จำนวนเมล็ดต่อรวงลดลง ซึ่งวันปลูกที่ 1 กรกฏาคมข้าวมีจำนวนเมล็ดต่อรวงสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 142 เมล็ด และในวันปลูกที่ 1 สิงหาคมข้าวมีจำนวนเมล็ดต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 109 เมล็ด ส่วนวันปลูกที่ 1 กันยายน พบว่าจำนวนเมล็ดต่อรวงต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 85 เมล็ด (ภาพที่ 18) และที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมีจำนวนเมล็ดต่อรวงไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 116 เมล็ด และที่อัตราปุ๋ยในโตรเจน 8 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมีจำนวนเมล็ดต่อรวงเฉลี่ยเท่ากับ 103 เมล็ด (ภาพที่ 19) และพบว่าพันธุ์ข้าวมีผลต่อจำนวนเมล็ดต่อรวง โดยข้าวพันธุ์ MHS1 และ PGMHS 6 มีจำนวนเมล็ดต่อรวงสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 123 เมล็ด ส่วนพันธุ์ สะเมิง 3 และ PGMHS 17 มีจำนวนเมล็ดต่อรวงไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 108 เมล็ด และพันธุ์ PGMHS 15 มีจำนวนเมล็ดต่อรวงต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 98 เมล็ด (ภาพที่ 20)

ภาพที่ 18 จำนวนเมล็ดต่อรวงภายใต้วันปลูกที่แตกต่างกัน

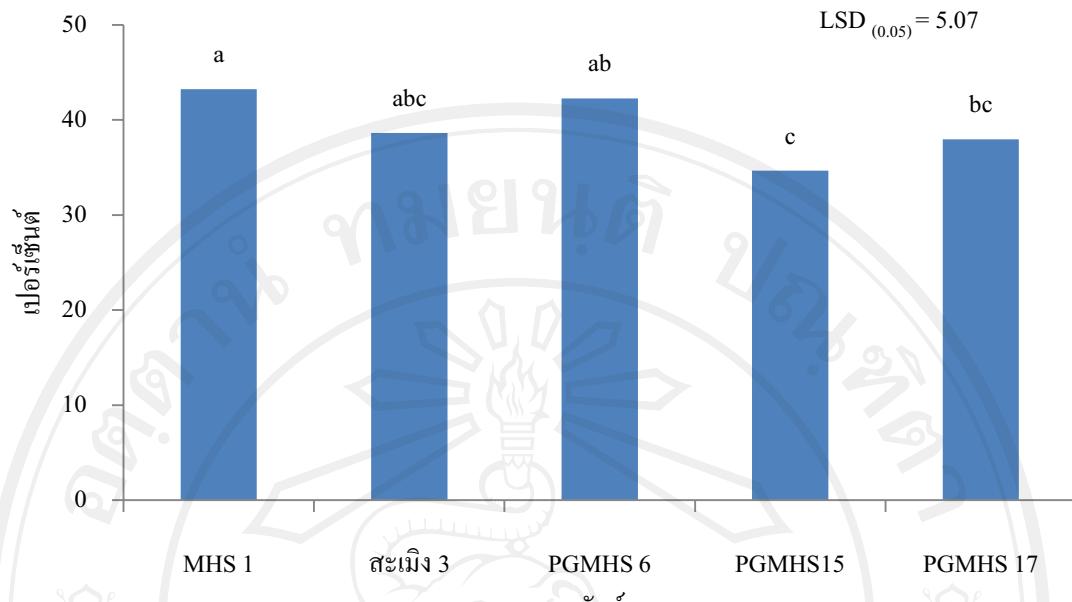
ภาพที่ 20 จำนวนเมล็ดต่อร่วงของข้าวเหนียวกำลัง 5 พันธุ์

เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) ของ เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกกับอัตราปูยในโตรเจน โดยวันปลูกที่ 1 กรกฏาคมและ 1 สิงหาคมในทุกอัตราปูยในโตรเจนข้ามมีเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 25.73 และ 19.22 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนวันปลูกที่ 1 กันยายน พบว่าเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราปูยในโตรเจน โดยที่อัตราปูยในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ ข้าวมีเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 78.90 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 20) นอกจากนี้ยังพบว่า เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบของข้าวแต่ละพันธุ์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 6 มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 42.50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพันธุ์ สะเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 17 มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 37.50 เปอร์เซ็นต์ ส่วนพันธุ์ PGMHS 15 มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 34.66 เปอร์เซ็นต์ (ภาพที่ 21)

ตารางที่ 20 เปอร์เซ็นต์เมล็ดลีบ (เปอร์เซ็นต์) ของข้าวเหนียวกำที่วันปลูกและอัตราปูยในโตรเจนที่แตกต่างกัน

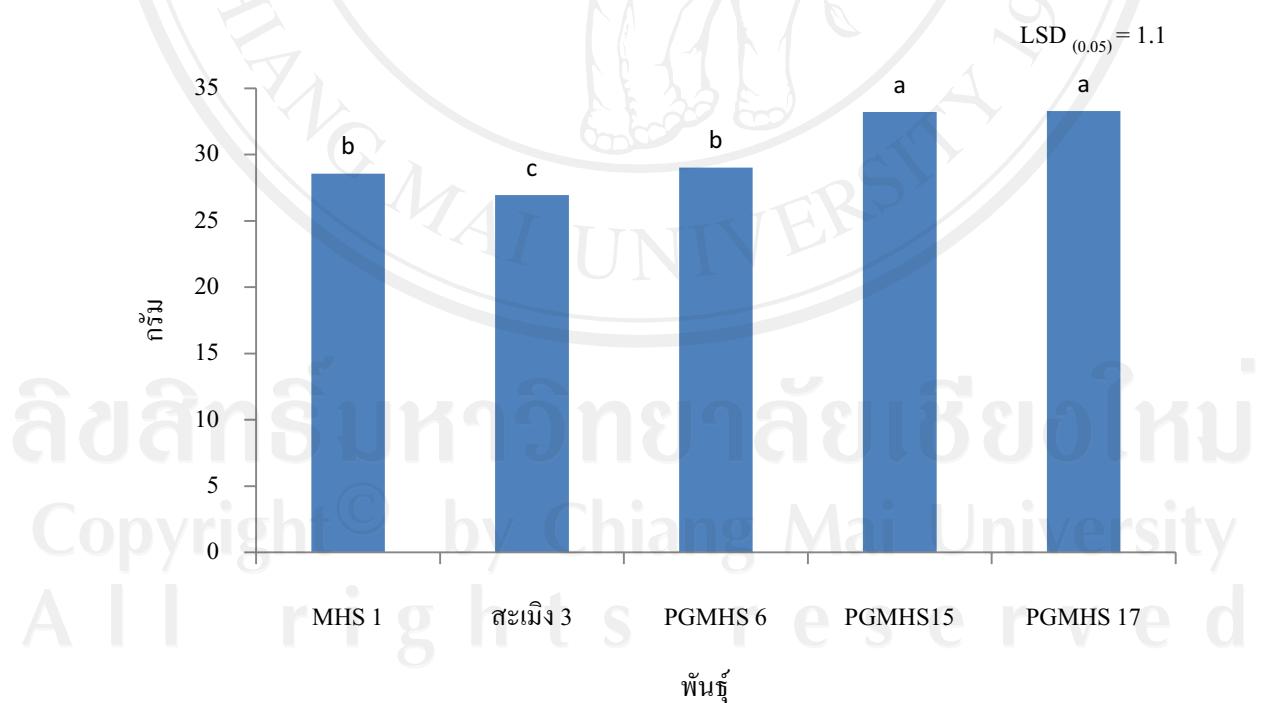
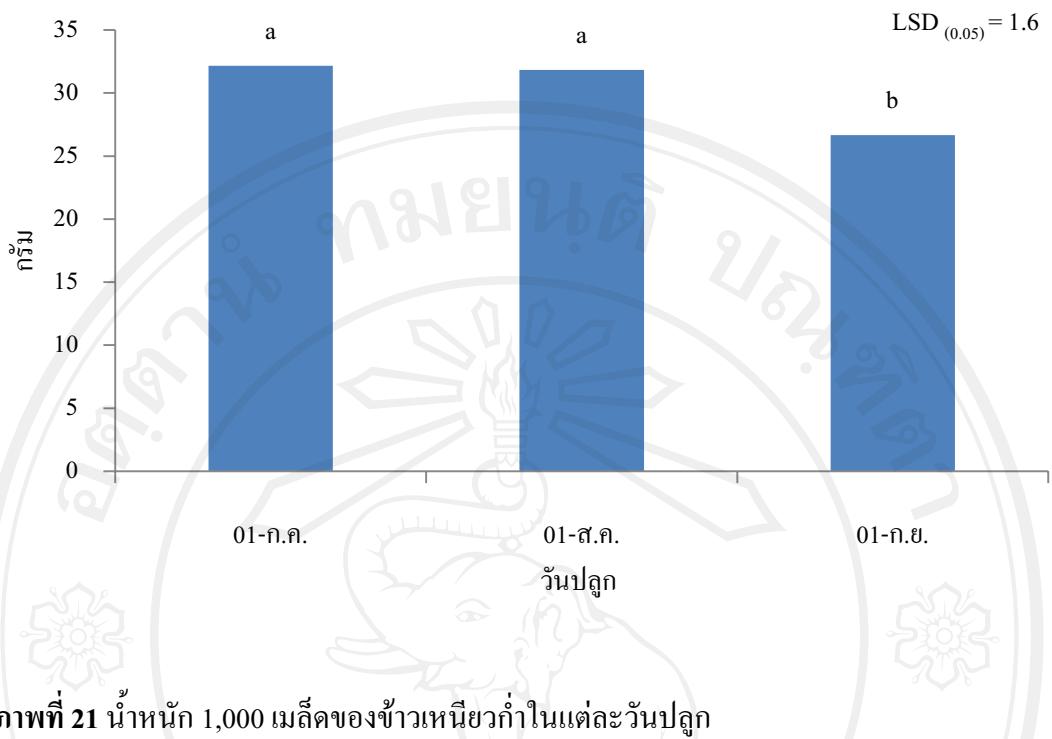
วันปลูก	อัตราปูยในโตรเจน (กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่)		
	8	16	24
1 กรกฏาคม	23.71	26.28	27.21
1 สิงหาคม	21.29	18.76	17.61
1 กันยายน	65.92	74.82	78.90
LSD _(0.05)	11.66		

ภาพที่ 21 เบอร์เซ็นต์เมล็ดลีบของข้าวเหนียวกำ 5 พันธุ์

น้ำหนัก 1,000 เมล็ด

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) พบว่าวันปลูกส่งผลต่อความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของน้ำหนัก 1,000 เมล็ด โดยวันปลูกที่ 1 กรกฏาคม และ 1 สิงหาคม ข้าวมีน้ำหนัก 1,000 เมล็ด ไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 31.99 กรัม ส่วนวันปลูกที่ 1 กันยายน ข้าวมีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 26.65 กรัม (ภาพที่ 21) และยังพบความแตกต่างระหว่างพันธุ์ข้าวโดยข้าวพันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS17 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 33.24 กรัม ส่วนพันธุ์ MHS1 และพันธุ์ PGMHS 6 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 28.80 กรัม ส่วนข้าวพันธุ์ สะเมิง 3 มีน้ำหนัก 1,000 เมล็ดต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 26.95 กรัม (ภาพที่ 23) และพบว่าอัตราปุ๋ยในโตรเจนไม่ส่งผลต่อน้ำหนัก 1,000 เมล็ด

ภาพที่ 23 น้ำหนัก 1,000 เมล็ด ของข้าวเหนียวกำในแต่ละพันธุ์

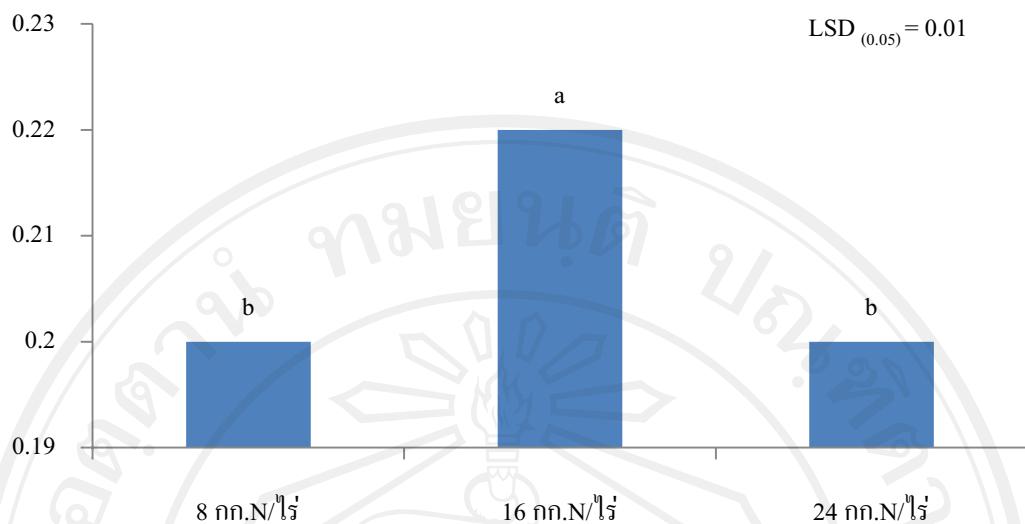
ดัชนีการเก็บเกี่ยว

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) พบว่าดัชนีการเก็บเกี่ยวมีปัจจัยสัมพันธ์ระหว่างวันปลูกและพันธุ์ โดยข้าวพันธุ์ MHS 1 พันธุ์ PGMHS 6 พันธุ์ PGMHS 15 และพันธุ์ PGMHS 17 เมื่อปลูกในวันที่ 1 สิงหาคม มีดัชนีการเก็บเกี่ยวสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 0.32 ส่วนพันธุ์สะเมิง 3 ในวันปลูกที่ 1 กรกฏาคมและ 1 สิงหาคม มีดัชนีการเก็บเกี่ยวไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 สำหรับวันปลูกที่ 1 กันยายน พบว่าข้าวทุกพันธุ์มีดัชนีการเก็บเกี่ยวต่ำกว่าวันปลูกอื่นเฉลี่ยเท่ากับ 0.07 (ตารางที่ 21) และพบว่าอัตราปัจุยในโตรเจนส่งผลต่อดัชนีการเก็บเกี่ยว โดยที่อัตราปัจุยในโตรเจน 16 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ มีดัชนีการเก็บเกี่ยวสูงสุดเฉลี่ยเท่ากับ 0.22 ส่วนที่อัตราปัจุยในโตรเจน 8 และ 24 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ มีดัชนีการเก็บเกี่ยวไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 0.20 (ภาพที่ 24)

ตารางที่ 21 ดัชนีการเก็บเกี่ยวภายใต้วันปลูกและพันธุ์ที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฏาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	0.21	0.33	0.07
สะเมิง 3	0.29	0.29	0.04
PGMHS 6	0.23	0.32	0.08
PGMHS15	0.22	0.32	0.1
PGMHS 17	0.18	0.34	0.09

$$LSD_{(0.05)} = 0.07$$

ภาพที่ 24 ดัชนีการเก็บเกี่ยวภายใต้อัตราปุ๋ยไนโตรเจนที่แตกต่างกัน

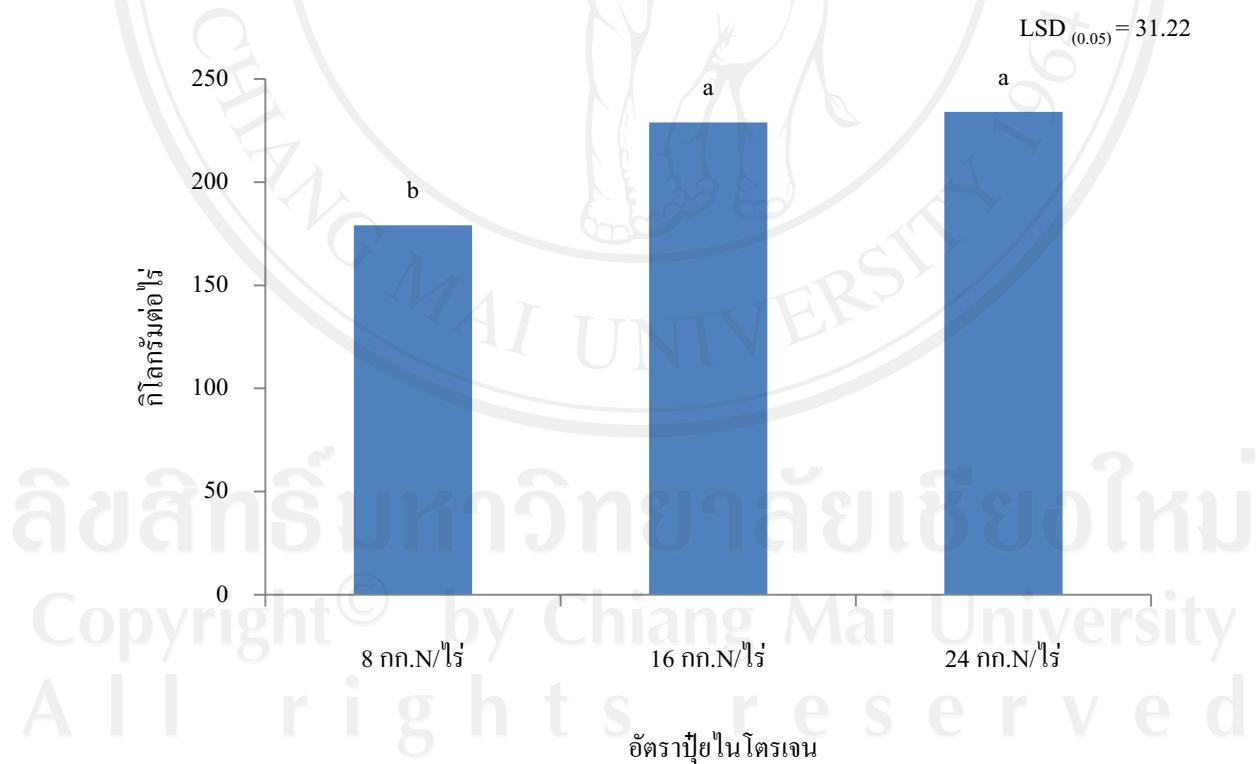
ผลผลิต

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (Analysis of variance) (ตารางที่ 18) ของผลผลิต พบร่วมกับพืชพันธุ์ระหว่างวันปลูกและพันธุ์ชั่งวันปลูกที่ล่าออกไปนั้นส่งผลให้ข้าวมีผลผลิตลดลงโดยพันธุ์ละเมิง 3 พันธุ์ PGMHS 15 พันธุ์ PGMHS 17 ให้ผลผลิตสูงสุดในวันปลูกที่ 1 กรกฏาคมเฉลี่ยเท่ากับ 348 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนพันธุ์ PGMHS 6 พบร่วมกับพันธุ์ชั่งวันปลูกที่ 1 สิงหาคมเฉลี่ยเท่ากับ 301.27 กิโลกรัมต่อไร่ สำหรับวันปลูกที่ 1 กันยายนข้าวทุกพันธุ์ให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 42.65 กิโลกรัมต่อไร่ (ตารางที่ 22) นอกจากนี้ยังพบว่าปุ๋ยไนโตรเจนส่งผลต่อผลผลิตของข้าว โดยที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 16 และ 24 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ ให้ผลผลิตข้าวไม่แตกต่างกันเฉลี่ยเท่ากับ 231.5 กิโลกรัมต่อไร่ ส่วนที่อัตราปุ๋ยไนโตรเจน 8 กิโลกรัมในโตรเจนต่อไร่ ให้ผลผลิตต่ำสุดเฉลี่ยเท่ากับ 179 กิโลกรัมต่อไร่ (ภาพที่ 25)

ตารางที่ 22 ผลผลิต (กิโลกรัมต่อไร่) ของข้าวเหนียวกำที่วันปลูกและที่แตกต่างกัน

พันธุ์	วันปลูก		
	1 กรกฎาคม	1 สิงหาคม	1 กันยายน
MHS 1	262.74	247.93	51.62
สะเมิง 3	371.24	327.19	16.27
PGMHS 6	209.24	301.27	43.25
PGMHS15	328.97	325.13	56.64
PGMHS 17	343.8	285.06	45.49

LSD_(0.05) = 79.26

ภาพที่ 25 ผลผลิตของข้าวเหนียวกำที่อัตราปุ๋ยในโตรเจนที่แตกต่างกัน

ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมด

จากการวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดในเมล็ด (ตารางที่ 23) พบปฎิสัมพันธ์ระหว่าง วันปลูก อัตราปั๊ย ในโตรเจน และพันธุ์ โดยพบว่า การปลูกข้าวในเดือนกรกฎาคม ของพันธุ์ PGMHS 17 มีปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมดสูงสุดที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 43.27 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว รองลงมาคือพันธุ์ PGMHS 6 ที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.02 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว ส่วนพันธุ์ PGMHS 15 พบว่าปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราปั๊ย ในโตรเจน โดยมี ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดสูงสุดที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ เฉลี่ยเท่ากับ 36.92 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว ในขณะที่พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์สะเมิง 3 มีปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมด โดยรวมต่ำกว่า พันธุ์อื่นๆ ใน ทุกอัตราปั๊ย ในโตรเจนที่ใส่ ส่วนข้าวที่ปลูกในเดือนสิงหาคมนั้น พบว่าปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมดของข้าวทุกพันธุ์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามอัตราปั๊ย ในโตรเจนที่ใส่ โดย ข้าวพันธุ์สะเมิง 3 มีปริมาณประกอบฟีโนอลิกสูงสุดที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 24 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ เฉลี่ยเท่ากับ 53.46 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว รองลงมาได้แก่พันธุ์ PGMHS15 และพันธุ์ PGMHS 17 ที่อัตราปั๊ย 16 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.89 และ 43.39 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว ตามลำดับ สำหรับข้าวที่ปลูกในเดือนกันยายนนี้ พบว่า พันธุ์สะเมิง 3 และพันธุ์ PGMHS 15 มีปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดลดลงเมื่อเพิ่มอัตราปั๊ย ในโตรเจน โดยมี ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมด สูงสุดที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 8 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.87 และ 46.80 มิลลิกรัม สมมูลย์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสารสกัดเมธานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว ตามลำดับ ในขณะที่พันธุ์ MHS 1 และพันธุ์ PGMHS 17 กลับมีแนวโน้มของ ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมด เพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอัตราปั๊ย ในโตรเจน โดยมี ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก คทั้งหมด สูงสุดที่อัตราปั๊ย ในโตรเจน 24 กิโลกรัม

ในโตรเจนต่อ ไรร์ เนลี่ย 28.49 และ 49.93 มิลลิกรัมสมนูล์ของแกลลิกแอซิด ต่อ มิลลิลิตรของสาร สกัดเมฆานอล ต่อ 1 กรัมของข้าว ตามลำดับ (ตารางที่ 24)

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีโนลิกทั้งหมด

แหล่งความแปรปรวน	ปริมาณสารประกอบ ฟีโนลิกทั้งหมด
วันปลูก (A)	**
พันธุ์ (B)	**
A x B	**
อัตราปั่นยี่ในโตรเจน (C)	**
A x C	**
B x C	**
A x B x C	**
CV % (A)	3.24
CV % (B)	4.61
CV % (Ax B)	3.43
CV % (Ax B x C)	3.76

ns หมายถึง ไม่มีความแตกต่างทางสถิติ

* หมายถึง มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$)

** หมายถึง มีความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($P \leq 0.01$)

ตารางที่ 24 ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดของข้าวของข้าวเหนียวกำลังได้วันปลูกและอัตรา
น้ำในโตรเจนที่ต่างกัน

พันธุ์	1 กุมภาพันธ์			1 สิงหาคม			1 กันยายน		
	8	16	24	8	16	24	8	16	24
	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.	กก.
	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่	N/ไร่
MHS 1	30.19	31.24	28.43	29.87	29.44	36.92	23.92	16.66	28.49
สะเมิง 3	29.02	16.34	24.31	35.88	40.59	53.46	19.87	14.7	5.1
PGMHS 6	26.07	39.02	21.69	18.23	30.78	26.73	24.7	16.23	24.11
PGMHS 15	25.16	32.41	36.92	34.83	41.89	40.32	46.8	24.11	35.94
PGMHS 17	43.27	36.40	38.69	40.13	43.39	31.5	43.92	41.11	49.93

LSD_(0.05) = 2.20

ความสัมพันธ์ของผลผลิต และปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดในเมล็ดข้าว

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติ (Correlation Analysis) (ตารางที่ 25) ของผลผลิต และปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมด และ เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบ ผลผลิตกับผลผลิต ภาพที่ 26 ผลการวิเคราะห์ที่ให้เห็นว่า ผลผลิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ จำนวน หน่อต่อ กอ จำนวนรวงต่อ กอ ความยาวรวง น้ำหนัก 1,000 เมล็ด จำนวนเมล็ดดีต่อรวง ความสูงของ ข้าว และน้ำหนักฟ่าง และมีความสัมพันธ์เชิงลบกับ ดัชนีการเก็บเกี่ยว และ จำนวนเมล็ดลีบต่อรวง

ส่วนความสัมพันธ์ของตัวแปรที่เกี่ยวข้อง กับปริมาณสารประกอบฟีโนอลิก ทั้งหมดในเมล็ด สามารถแสดงได้ในภาพที่ 27 ผลการวิเคราะห์ที่ให้เห็นว่า ปริมาณสารประกอบฟีโนอลิกทั้งหมดใน เมล็ดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ พื้นที่ผิวของเมล็ด ปริมาตรเมล็ด และน้ำหนัก 1,000 เมล็ด ความสูง ของข้าว จำนวนรวงต่อ กอ ความยาวรวง และจำนวนเมล็ดดีต่อรวง และมี ความสัมพันธ์เชิงลบ กับ ดัชนีการเก็บเกี่ยว

卷之三

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Max_t_D (1)										
Max_t_W (2)	0.31**									
Max_t_R (3)		0.97**								
Max_p_D (4)	1.00**		0.31**							
Max_p_W (5)	0.31**	1.00**		0.97**						
Max_p_R (6)		0.97**		1.00**						
phenolic (7)					0.97**					
Grain Surface (8)						0.47**				
Volume (9)							0.35**		0.88**	
Hardness (10)								0.31**		0.29**
Density (11)	0.39**	0.46**	0.40**		0.39**	0.46**			-0.17*	
Panicle (12)	0.24**	0.44**	0.42**		0.24**	0.44**	0.40**		-0.23**	
Tiller (13)		0.42**	0.42**			0.42**	0.42**			
Fertile_pan (14)	0.29**	0.71**	0.71**		0.29**	0.71**	0.71**	0.20*		
legth (15)	0.33**	0.73**	0.72**		0.33**	0.71**	0.72**	0.26**		
Wt_1000 (16)	0.31**	0.48**	0.44**		0.31**	0.48**	0.46**		0.38**	
SPEAD (17)									0.51**	
Height (18)	0.25**	0.64**	0.64**		0.25**	0.64**	0.64**		0.17*	
Sterile (19)	-0.38**	-0.40**	-0.35**		-0.38**	-0.40**	-0.35**		-0.41**	
Straw (20)	0.21*	0.71**	0.71**		0.21**	0.71**	0.71**		0.22*	
HI (21)	-0.31**	-0.62**	-0.6**		-0.37**	-0.62**	-0.61**		-0.18*	
Yield (22)	0.33**	0.67**	0.65**		0.33**	0.67**	0.65**		0.26**	

ตารางที่ 25 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของผลิตและปริมาณสารประกอบในพืชถั่วหงุด

	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Max_t_D (1)												
Max_t_W (2)												
Max_t_R (3)												
Max_P_D (4)												
Max_P_W (5)												
Max_P_R (6)												
phenolic (7)												
Grain Surface (8)												
Volume (9)												
Hardness (10)												
Density (11)												
Panicle (12)	0.44**											
Tiller (13)	0.30**	0.85**										
Fertile_pan (14)	0.58***	0.59**	0.50**									
length (15)	0.57***	0.60**	0.52**									
Wt_1000 (16)	0.67***	0.36**	0.27**	0.52**								
SPEAD (17)			0.20*									
Height (18)	0.55**	0.62**	0.56**	0.82**	0.85**							
Sterile (19)	-0.54**	-0.44**	-0.30**	-0.54**	-0.57**	-0.63**						
Straw (20)	0.40**	0.52**	0.57**	0.76**	0.76**	0.50**						
HI (21)	-0.48**	-0.38**	-0.27**	-0.75**	-0.87**	-0.48**	0.42**					
Yield (22)	0.59**	0.69**	0.60**	0.85**	0.86**	0.60**	0.60**	0.83**				
												-0.71**

หมายเหตุ * = นิยามเดียวกันกับตัวแปรเดียวกันของแต่ละพันธุ์ถั่วหงุด ($P \leq 0.05$) ** = นิยามเดียวกันกับตัวแปรเดียวกันของแต่ละพันธุ์ถั่วหงุด ($P \leq 0.01$) Fertile_pan = Fertile per panicle = ผลลัพธ์ของ Panicle = จำนวนรากอ่อนต่อ Panicle Tiller = จำนวนหน่อต่อต้น Straw = น้ำหนัก茎干 Max_t_D = จำนวนน้ำหนักแห้งต่อต้น Wt_1,000 = น้ำหนัก 1,000 เมล็ด length = ความยาวราก HI = harvest index = อัตราการเก็บเกี่ยวต่อผลผลิต Max_t_W = น้ำหนักแห้งต่อต้น Max_t_R = อัตราการเก็บเกี่ยวต่อต้น SPEAD = ผืนที่ต้องเสียเวลาในการเตรียมพื้นที่เพื่อปลูก Yield = ผลผลิต Max_P_D = จำนวนน้ำหนักแห้งต่อต้น Max_P_R = น้ำหนักแห้งต่อต้น Max_P_W = น้ำหนักแห้งต่อต้น Yield = ผลผลิต Max_P_R = น้ำหนักแห้งต่อต้น Grain_Surface = พื้นที่ผิวน้ำหนักแห้งต่อต้น Density = ความหนาแน่นเมล็ด Volume = ปริมาณพื้นที่ในเมล็ด Grain_Phenolic = ปริมาณฟีโนลิกในเมล็ด

